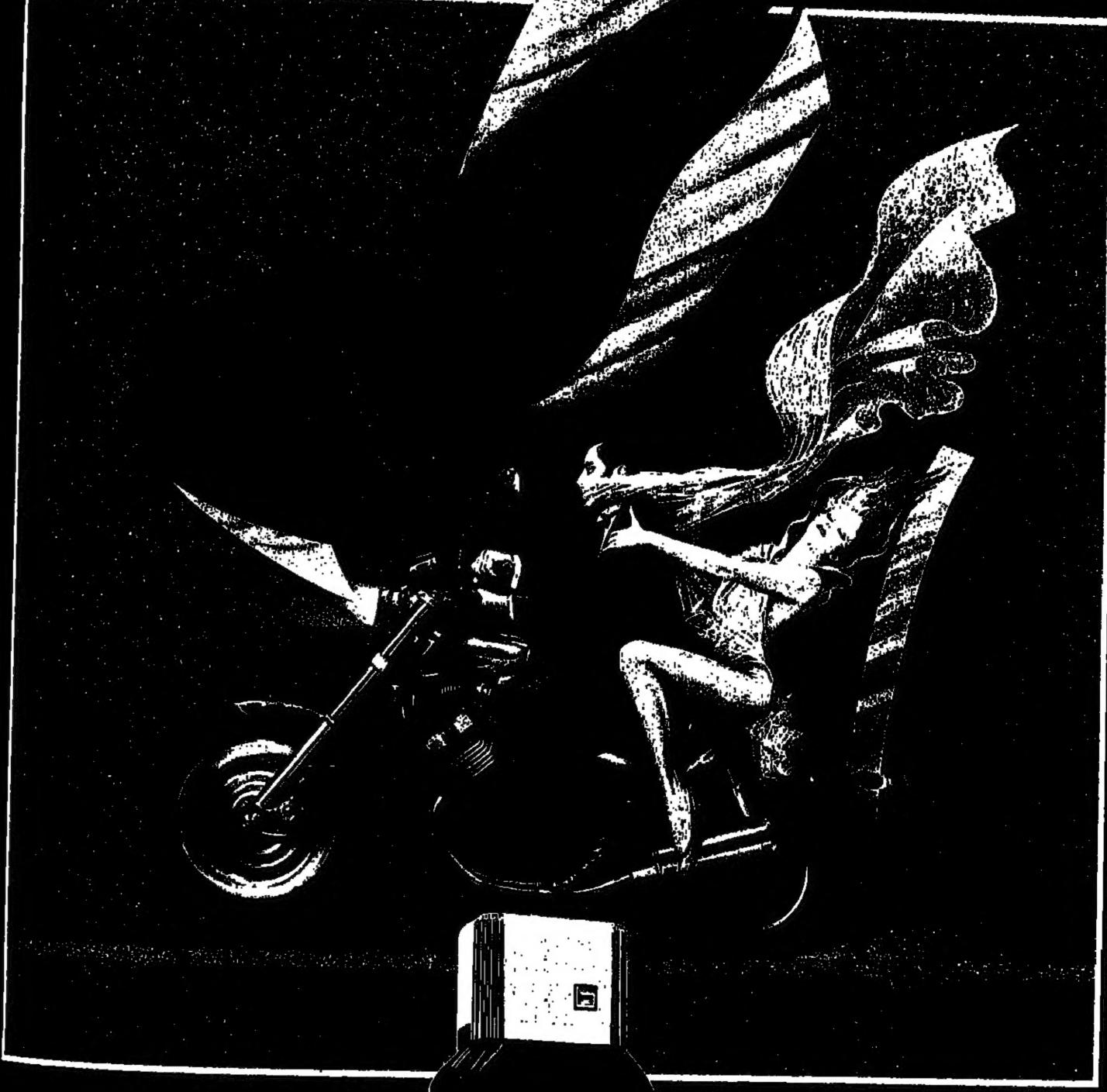

האולימפית היחידה רודה דבש ★ הכדורסל "נכבש" בידי מוחות צעירים ★ כך פרצה ונמוגה פרשת קו ★ ציון אוחנה: אחיו של אלי ★ רמת־השרון: לא רק נדב ★ תופעה בישראל: המכורים לספורט

UN PARFUM

פוריו – אפטר שייב לגברים בתנופה.

פוריו ניחוח חדש של כיבוש וחושניות

ז'אק בוגרט – פריז.

FURYO DE REBELLION

-PARFUMS JACQUES BOGART PARIS

מארוין קסלר: מעניין איך יתפקד עם אדי וארל

מי ייאמן את תריטר קבוצות הליגה הלאומית בעונה הקרוכה, שתחל בסוף החורש? רס"ר המשמעת

צבי שרף (36), מככי ת"א: בין מאמני הדור 🛨 הצעיר בכרורסל הישראלי, שרף ללא ספק הבכיר שכהם. שלוש שנים אימן את מכבי ת"א, לפני כן את הפועל ר'ג, עוד כשהיתה סגנית האלופה. היה מאמן נכחרת ישראל כשתי אליפויות אירופה, בשטוטגארט וכאתונה.

שרף הוא אחר המאמנים הקשוחים והנוקשים ביותר בליגה. שונאיו אומרים כי הוא קשוח מידי. רס"ר משמעת יותר ממאמן כדורסל. ידידיו והמפרגנים לו סכורים שהוא המאמן הטוב ביותר. "היקרן" ו"האלמוני", שינווטו את מסוגל להחזיק קבוצה כמשטר משמעתי מתאים. שחקנים לא מעטים תומכים כו. יש להם הערכה

הצר החזק שלו, לדעת מביני רבר, האימון. הוא מתכונן היסב לעונה, הי את הכרורסל בכל רמ"ה אבריו. עוקב אחר החירושים בתחום המשחק, ומנסה ליישמם באימונים מתוכננים עד לפרט האחרון. הצר החלש יותר נוכאן נכנסים לתמונה אלה שאינם מפרגנים לו...) הוא ניהול המשחק. (המשך בעמוד הכא)

מרדכי רוזנבלום

הליגה הלאומית בכרורסל "נכבשה" בעשור האחרון כמעט לחלוטין בירי סוללה של מאמנים נעירים וכשרוניים, שרחקו את רגלי הותיקים, עתירי השנים, הניסיון וההישגים. כעשר השנים הללו ירד הגיל הממוצע של מאמני הכרורטל בליגה הנכירה והוא עתה בסביבות 30. הותיקים, כך נדמה, הרימו ידיים. חלק מהם עזבו את שדה האימון,

אורים הסתפקו בקבוצות מהליגות הנמוכות, תוך חקוה ל"קאם בק" הגדול שלהם, כליגה הלאומית. שמואל ("טם הקוסם") יעקובסון, שמעון (צינגח") שלח, אברהם חמר, זהר כהן, חיים ססטן, נרוך שליין ואתרים – געלמו מהמפה הלאומית. רק אחר, הותיק מכולם, חוזר מדי כמה שנים לכותרות: "מר כדורסל" יהושע רוזין, שיאמן בעונה הקרובה את אליצור נתניה. כן 70 – המאמן המכוגר כיותר לליגה. חלק נכבר מעמיתיו ויריכיו בקבוצות השונות, לא הגיעו עריין למחצית מניין שנותיו. אחרי שהצליח להעלות את מכבי ראשל"צ מהליגה הארצית, ללאומית – החליט רוזין לשוב לצמרת. מה המשותף להם ומה מייחד כל אחר מהחבורה הצעירה הזו

רק האמריקני של הפועל חולון, מרוין קסלר, נמצא באמצע – בין רוזין לכל היתר: בן 55.

מה בגליון

סיאול כבר מחזיכת לאורוזיה ובימים שבעה לשאלתיאל; 8-9: ציון אוחנה; הבאים יחל הכפר האולימפי לקלוט את לשילתיאל; 8-9: ציון אוחנה; לוסי קזמיר, יגאל אומיר ראשוני הספורטאים.הדיילות ומשתתפות בימים בימ 17: ספר חדש; 18: טוטו. 20: ביית רות

טקס הפתיחה מצינות את תלבושתן הססגונית (תצלום "נאמא")

עורך: אלכס דורון עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

תשעה מ־12 מאמני הליגה

הלאומית בכדורסל בעונה

רוזין (70), קסלר (55)

הקרובה, הם בני 30 פלוס 🗷 רק

והיוגסלאווי קולנוביץ' (43) –

"האמיץ", "הצעיר ביותר",

הקבוצות במאבקי הליגה

מבוגרים מהם 🗃 מי הם "הרס"ר",

"הטאקטיקן", "הקוסם", "התוסס",

שתתחיל בעוד כשלושה שבועות

שכבשה את הכדורסל הישראלי

מודעות: נילה שניידר טל': 439442 (03) €כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

האוחות דיעעירים

מיני גרשון: מתלבט בין עסקים לכדורסל

(המשך מהעמוד הקודם) ההתרגשות וההתרגזויות שלו במהלך המשחק, כי הוא לומד את הקבוצה, לומד את הכדורסל עלולים לעיתים להשפיע על החלטותיו הטאקטיות. כך למשל מספרים כי אם כמה אוהדים פאנאטיים יועקו מאחורי הספסל: "תכניס כבר את ליפין...", אזי

ליפין יישב על הספסל ער תום 40 הרקות... השנח חזר למככי ת"א, אחרי פסק זמן של עונה באליצור נתניה. כשלוש השנים שאימן את מככי, הגיע עמה פעמיים לגמר גביע אירופה לאלופות, אך נכשל כשניות הסיום. תשנה מצפים שעם לאכן מרסר, יגיע לגביע האלופות,ולתארים הקבועים האחרים: אליפות ישראל וגכיע המדינה.

שידוך אמיץ

יעקב אדלר (38), הפועל ת'או אחר ★ המאמנים השקטים והאפורים כיותר בכרורסל הישראלי. יאמן את הקבוצה המדוברת והשערורייתית כיותר. כיצר יעלה השירוךז – קשה לדעת. בעבר הצליח ארלר, כמאמן מחליף (וכהפועל ת'א זו תופעה די שגרתית...), להוכיל את הקכוצה להישגים מרשימים נגכיע קוראץ' וכליגה.

חברים ניסו לחניעו מלקבל על עצמו את אימון הפועל ת"א של עונת 1988/89. אחרי קיץ של פשיטת רגל מוחלטת, בריחת שחקנים, בעיות תקציב והתפטרות התנהלה, צריך היה אומץ רב כדי להענות להצעה לאמן את הקכוצה הואת.

אכל לאדלר, מסתבר, יש אומץ למכביר. הוא אולי שקט, אבל ער היום, גם כשאימן באליצור רמלה את הכרורסלן הבעייתי ביותר, ארל ויליאמס, ידע להסתדר איתו. יותר מזה: ארל שיחק והשקיע, כך לפחות אמר לא אחת, הודות לארלך.

לא יהיח לו קל גם השנה. יותר מדי אנשים מכתינים כפינה לנפילה הגדולה של הפועל ת"א (או אם תרצו, של אכרהם פלרח, היו"ר החדש שן). האם יש לאדלר את הכלים האישיים לשמור על הקכוצה כצמרת? – קשה לרעת. אין די באופי נוח וכשקט נסשי, כדי להישרד כצמרת. צריך גם ידע ונסיון.

ירע, אני מאמין יש לו. נסיון – את המצרך תוה יצטרך ארלר לרכוש תוך כדי המאבקים מבית

צריך להוכיח שלמד

א מרוין קסלר (65), הפועל חולון: כעונה ותיקים מלאי חערכה אליו.

שעברה הצהיר קסלר, המאמן האמריקני של חולון, כישראל. שנת הלימוד הסתיימה. חולון, הגם שנותרה בצמרת (בהשקעה כספית גדולה), לא הרשימה והיו שגם דיברו על אכזבה - מסגנון המשחק ולארדווקא מהפסרים לא מחוייבי המציאות. נדמה שגם חסהל החולוני הפאנאטי, לא אהב את מה שראה בהיכל של קסלר.

שנת הלימוד הסתיימה ומרוין, איש אשכולות בכדורסל, כך לפחות טוענים אלה שמכירים את עברו (בעיקר כלימוד צעירים ופחות באימון קכוצות מקצועניות), יצטרך להוכיח שהוא אכן למד את הקבוצה ואת הכדורסל בארץ.

שתוכל להתמודד עם מכני ת"א על תואר האליפות.

ארל ויליאמס עבר אל הצהובים־סגולים ואליו צורף

כרורסלן שמסמרים עליו שהוא בעייתי, אדי פיליפס.

קצורין הוא מאמן כדורסל ככל רמ"ח אבריו. גם

אלה שכועסים עליו, איגם יכולים להתעלם מעוברה

וו. כקכוצות בהן עבר - מככי ר"ג, חולון, גליל

עליון ואחרות – היו בדרך כלל הדעות עליו

לתפקיד עוזר המאמן. אולי היו שם גם כמה מחשבות

לעתיד. קצורין מכיר היטב את המשחק. היכולת

חטאקטית שלו גבוהה ולגבי האימונים – שחקנים

אישית לא התפלאתי כאשר מככי ת"א רצתה כו

קסלר עצמו איננו טיפוס קל.

למאמן הצעיר היה מול והגביע שלו.

חיוכיות; זכה בהישגים לא מכוטלים.

שלא הוסיפו דבר ליוקרתו.

קטלר־ויליאמס־פיליפס...

הפועל חולון עשתה הקיץ מאמצים ניכרים להציג, עם השריקה לפתיחת העונה החרשה, קכוצה

מנטליות משלהם. לא קל. עונה קשה ממתינה לו.

הצעיר ביותר

אמי בירנבוים (34), מכבי ר"ג: המאמן הנכונה והמתאימה לכרורסל שלנו: קבוצה ישראלית מחוזקת בשני אמריקנים ולא קבוצה אמריקנית

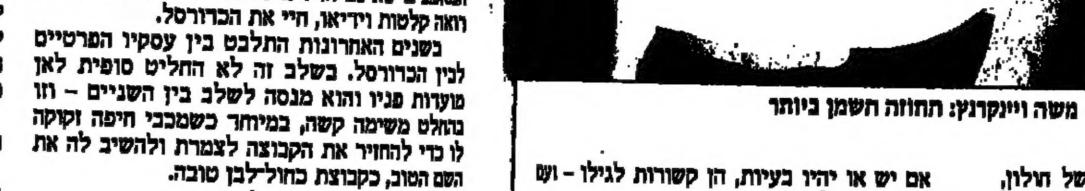
עורה, כמוכן, מהרולד קילינג וסטן מאיו. הישראלים

צריך אופי, אומץ ויכולת של מנהיג. לאפי יש את התכונות הללו וכמוכן גם ידע בכרורסל. העונה

לא יהיה לו קל. בירע האדיר שלו בכרורסל, אין דבש. כמו שהיה כשאימן את הפועל ת"א לפני כמה

הצעיר כיותר כלאומית. אם להתכסס על העונה שעברה, גם המצליח ביותר. לא, הוא לא זכה באליפות ולא הביא את הגביע לאולם הקטן בכפר המכביה. אבל הביא חובבי כרורסל רכים לרצות ולצפות בקבוצתו. רק העובדה המצערת לכשלעצמה שבכפר המכביה יש מקום רק ל-300 מאושרים, מנעה מאלפים לחזות בקבוצה הישראלית המצויינת. אפי הצליח במכבי ר"ג להציג את הנוסחה

המחוזקת כשני ישראלים. אפי הוכיח כי לשחקנים מתוצרת כחול לכן יש מה לומר על הפארקט, אם רק נותנים להם. והוא נתן לאמיר בינו, ניר רכלים, ליאור ארדיטי, אכי שילר, עמי נאווי (כששיחק), יוחאי נעמן ואחרים - והם הציגו כעונה שעברה כדורסל ברמה גבוהה, עם

ירושוע רוזין (70), אליצור נתניה: בגיל כה לאמן קבוצה בלאומית, אין זה דבר של מה נכן. רוזין חזר כדי להוכיח שאצלו הגיל איננו משחק

איש מערער. אבל כקבוצה לאומית - עם ורים ומלחמות וכעיות – נרמה שימר כדורסלי לא ילקק

יהושע הורגל בשנתיים האחרונות לקבוצה מסודרת ביותר בליגה הארצית (מכבי ראשל'נ). אליצור נתניה זה כבר סיפור אחר: כספים, הנהלה, שחקנים שאינם מקכלים שכר כמוער, שחורים עם

מעניין איך תפעל השלישיה הואת,

מולי קצורין (34), גליל עליון: לכאורה, היה צריך קצורין לנוח הקיץ על זרי הרפנה ולתת לכולם את האפשרות להלל ולשכח אותו על העונה המוצלחת שלו כגליל. אין זה רבר של מה ככך, לקבוצה כמו גליל עליון, לזכות בגביע המדינה. אכל עקב חוסר גסיון, גיל צעיר ואולי עוד כמה גורמים שהופכים מאמנים צעירים לרציניים, עשו לקצורין קיץ לא מכובר, עם מסכת מריבות וטענות

היו הרומינגטים.

פולי קצורין: בעיות קייץ

שם של טאקטיקן

ומקסימום במשחק.

אכל מאמן טוב היה.

להוציא את המיטב משחקניו.

אפי בירובוים: אשתקד ~ הצלחה

אותה נוסחה. גם כירנכוים יהיה שם.

א מנחם גרשון (37), מכבי חיפה: במכבי חיפה

רצו מאד את פיני גרשון – ולא בכרי. כשנים

ששימש מאמן, רכש לו שם של טאקטיקן מעולה,

מהטוכים בליגה; יורע להפיק משחקניו את

עקשן, די קשוח בגישתו לשחקנים ואלו שומרים

לו אמונים גם אחרי שעוב את קכוצתם. מסוג

המאמנים שאינם חדלים ללמוד. יוצא להשתלמויות,

שימי ריגר: הדמות הססגונית ביותר

כך הבנו, תמשיך מכבי ר"ג באותה מתכונת, על פי וקלפטריק וולס, עשו את חיפה לקבוצה מנצחת. רק.

להגיע למקום רם יותר בטכלה.

פארוק קולנוביץ': יש לו נבואה

לא יהיה משעמם כרמלה ולא כליגה כולה, המחסור בספסל מתאים מנע מורשיצקי ושחקניו כששימי ריגר בסביכה.

מאמן מכבי ת"א. גם במוערון האלופה חשכו עליו.

שמענו שקיבל הצעה רשמית ממכבי ו...רחה אותה

השמן שקיכל וכמירה רכה גם כזכות הניהול הטוב.

משהו. אבל זאת רק כסות. מוישל'ה קשוח למרי,

כשמדובר בכדורסל: ובכל התחומים - בניהול

הקבוצה, באימונים וב...מו"מ על שכרו. איננו מוותר

כדורסלניו אוהבים אותו. לעיתים משחקים רק

ראשל"צ זקוקה כעונה הראשונה שלה כלאומית,

דוני שיפטן (34), הפועל גכת: די אלמוני

הצעיר שהעלה את הפועל איתן גכת לליגה זו. אין

הבחירה על ראשל"צ נפלה וראי עקב החווה

הוא נראה לעיתים כ"ילד טוב ירושלים". נאיבי

לטובת העולה החדשה ללאומית, מככי ראשל"צ.

לויינקרנץ הדברים הללו חשוכים.

בקלות – לא לשחקן ולא ליריב.

בלי רקורד רועש

עצמה: בעיות תקציביות, הנהלה וזרים, החזירו את משה ויינקרנין (35), מכבי ראשל"צ: כעונה הפועל חיפה למצבה מהעונה שעברה. ורשיצקי שם שעברה היה המאמן היקר כיותר. את הפועל ת"א הוביל קרוב לכתר והיו כאלה שדיכרו עליו כעל

מארוק קולנוביץ' (43), הפועל ירושלים: יוגוסלאויה היא ללא ספק מדינת כדורטל מהטוכות כעולם. סביר איפוא להנית, ערב פתיחת העוגה, כי למאמן החרש של הפועל ירושלים, יש מה להציע לכדורסלני הכירה. "שנים אני עוקב אחרי הכדורסל הישראלי ואתם כהחלט יכולים לראות עצמכם כמדינת כדורסל", אמר לא מנכר בראיון ל'מעריב".

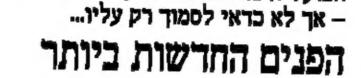
כדורסל הוא בודאי יודע. עתה נמתין ונראה איך

עליות וירידות

שיכזי ריגר (42 וחצי), אליצור רמלה: ללא את העובדה: עשינו ואת עבור ויינקרנץ.

הוא שוכ כ"לאומית". ורשיצקי שייך לאסכולה הצעירה: כדורסל חכם, מַתוחכם ולעיתים ערמומי. בעיקר בולטת יכולתו

היה מאמן הפועל ת"א, עימה הגיע לחצי גמר

העונה הסרוכה, כך נרמה, התמונה חוזרת על

אחר־כך, כאותו ראיון, גם היה מוכן להתנכא:

הפועל ירושלים תסיים במקום 5 או 6.

הוא כנכואות.

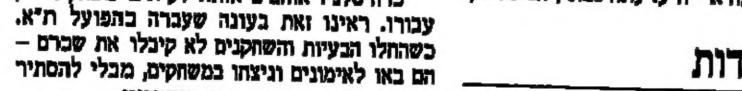
יריב ורשיצקי (37), הפועל חיפה: בחיפה ★ הרביקו לו את הכינוי: הקוסם – אולי עקב ההצלחה של הפועל חיפה בעונה שעברה, חרף מצבה הרעוע והכלתי ברור ערב פתיחת העונה. קסמים ולחשים לא היו שם, בהיכל רוממה -

גם אלה שאינם אוהכים אותו במיוחר, תמימי רעים שיש לו יירע רב והוא מכיר את רזי המשחק. אכל ממהרים להוסיף: הוא משתולל ומאכר את

בקבוצות כהפועל ומכבי חיפה ומכבי ר"ג, הראש, במשחקים. שהחתבססו בעיקר על תוצרת הארץ, יש למאמן תפקיר נכבר, לא רק בתחום המקצועי, גם המוראלי. נוקודה זו יש ליריב הצלחה לא מבוטלת, אם נזכור צורה ומשתולל על הספסל. גם אם לא ערכנו מעקב את מצבה של הקבוצה כתחילת העונה שעברה, צמור אחר העבירות הטכניות שלו, סביר להניח מאמן צעיר המוצא את דרכו אל החבורה הבכירה. כנטישת שחקנים ובדיכורים על ירידה לליגה שהוא מוביל בטבלת 'מלך העבירות הטכניות' מבין

ורשיצקי הצליח להקים צוות לוחם, שאפתן, שלא הסתמק רק במלחמה אלא גם הציג כרורסל יפה גביע קוראץ"; אימן את הפועל ר"ג וגם עמה זכה לעין. ישראלים כאכנר שם טוב, גיא גורס, רורון בהישגים לא מבוטלים. פוטר מקכוצות רבות והחל קסקי וחבריהם, יחד עם הזרים רונלר יוסטון לאמן אחרות, באמצע העונה.

יריב ורשיצקי: תקים צוות לוחם

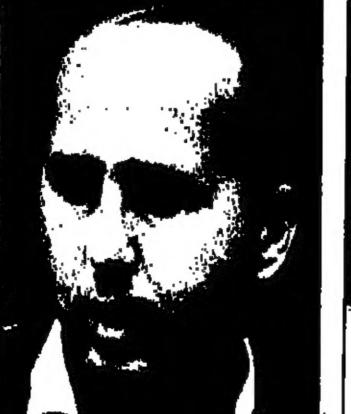

ספק הדמות הציורית והמעניינת ביותר מבין מאמני הלאומית. כשנים האחרונות סכל האיש המווקן למאמן מהסוג הזה. יחד עם שחקנים טוכים אולי והתוסס הזה מעליות וירידות דרסטיות כמאמן. עתה יצליח לתקוע יתר בלינה זו.

כלאומית. לא רבים הם השחקנים שמכירים את ואומנם כן: הוא מסוג חמאמנים שחי את המשחק לו מאתוריו רקורד עם קכוצות צמרת ו/או הצלחות בכל שניה, לא רק כמאמן, גם כשחקן, אוהר ושופט...

המאמנים בארץ...

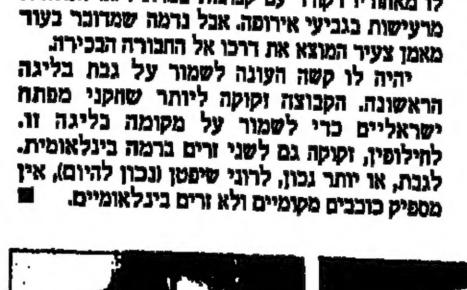

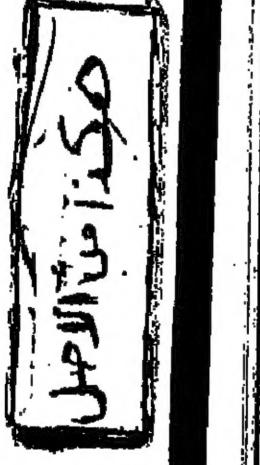

יעקב אדלר: צריך אומץ בלתי רגיל

רוני שיפטן: אלמוני כלינה

עוד 16 יום לסיאול

מקובל. אך לפתע חל מפנה מדהים:

נשיא הוועד האולימפי הבינלאומי.

הספרדי הואן־אנטוניו סאמאראנק.

להופיע בסיאול שלא כמדי בריטניה

(שלושת נציגיה ב־1500: סטיב קראם

ריה בת 92 השגים של המשחקים הכר

דרניים, שהצעה כזו הועלתה, ועור

מדיפלומט לשעבר, המתאפיין בתפקר

ושאמור יותר מאחרים, לפעול לכינוו

ב-18', למד להכירו והחליט שאתלם

בעל שיעור קומה כמותו, עם מאון

הצעת סאמאראנש חוללה סעוה

כינתיים התעוררו האתלטים עצי

מם. תגובות זועמות כאו מחנריו של

קו, בעיקר מאחר מיריביו הגרולים נ

1500, סטיב קראם: "החוקים מחיינים

את כולם, אפילו אתלטים גרולים כס

בסטיאן קו. אם מכופפים אותם פעס

הפתרון הסאמאראנשי לבעייה ש

כסוף השכוע שעכר, החליט ע

אחת, אפשר להמשיך ולכופפם נפק

שנראה תחילה קורם עור וגירים, נמג

כאותה מהירות שבה עלה. סאמאראנש

שינה בתוך יומיים את דעתו, נסוג מה

הכי. היו שראו כהצעה התקרימית

אסור שייפקר מקומו בסיאול.

וסירבה.

רים נוספים".

בסיאול – על היציע.

בראיון טלוויזיה הסביר סאמארא

זו היתה הפעם הראשונה בהיסטר

פיטר אליוט וסטיב קראב)!

משה לרר

ממקומי הקבוע ביד־אליהו, אי אפשר היה

שלא להבחין בכניסה המרשימה שלו. בתיזמון

מצויין ירד ממקומו הקבוע בשער מספר 3, שער

המכובדים. האחראי על השער אפילו לא שאל

לוהותו. הכיר אותו ואיפשר לו כניסה חופשית

למשטח. הסיבוב הרגיל. לחיצות ידיים למי

מהוכים שמקומם צמוד לחגורת הבטון העוטפת

את היציעים, ליושבים בתא העתונות, חבריו

משכבר הימים, לשתקנים ולראשי הקבוצה

האורחת; משם 'שלום' לאנשי הטלוויזיה,

השתהות קלה ליד שולחן המזכירות, דיבור קצר

עם השופטים, ישראלים כמו זרים, תלוי במשחק,

והסיום, כרגיל, ליד הספסל של מכבי ת"א. שם,

נמרוצת השנים, לחץ את ידיהם של יהושע

וווין, רלף קלוין וצביקה שרף, של ראשי

המחלקה, של השחקנים. עוד כמה שניות

לשריקות הפתיחה והוא נראה עוזב את המשטח.

השלים את ההקפה ותזר אל מקומו הקבוע בשער

יחסר לי הסיבוב הזה. תחסר לי התסרוקת,

עון האפטר שייב שפיזר, החליפה, החולצה

והעניבה התואמים, ההופעה שכולה אומרת

ננוד. החיוך, המלה הטובה, ה"מה שלומך" ו"מה

ושמע בבית". אלה – בצד "למה לא כתבת על כך

וכן", או: "אל תשכח, בעוד כמה ימים ימלאו 25,

אָך בעיקר יחסר לי יעקוב. האיש. האדם.

אם איני טועה – ספגתי ממנו את הגערה

הספורטיבית הראשונה בחיי. "אתה, הגבוה, אל

תעמוד כמו גולם. קפוץ לכדור !", שמעתי את

הקול המצווה. התבונותי סביב וכשראיתי לידי

את חברי לקבוצת הנוער, ג'וקי ארקין ואורי גרוס

וק בעוד שנים אוכל להתהדר ולומר בלא

שאלתיאל – לנבחרות נולד. את הקבוצות

השאיר לאחרים, מה שגרר לא מעט וויכוחים

נהמשך הדרך. אחד הנוקבים ביותר בנושא זה,

ווהל עם חברו לקבוצת מכבי ת"א, יהושע רוזין.

לא ויכוח פנים אל פנים. אינני זוכר כזה. אבל

כבר לפני קרוב לארבעים שנה, ניתן היה

למתוח קו ברור באשר לקריירה העתידה של

יעקוב ויהושע. החליפה האופנתית הישוותה

ליעקוב חדמית של מנהל, בעוד שבגדי היומיום

של יהושע – היו בגדיו של האדם העובד קשה,

המוציא לפועל, עבודה שזיכתה אותו, ובצדק

וב, בתואר "מר כדורסל". יעקוב לא עירער על כך

הוח כי כן – מה שהצטייר כבר אז, בתחילת

יעקוב היה אביהם מולידם של שני תרגילים

שהכדורסל הישראלי נשען עליהם שנים רבות

אחריכך. האחד נודע כתרגיל המספרים ועיקרו,

כפי שאנו רואים זאת כיום, הוא קריאת עושה

המשחק והרמת שתיים־שלוש אצבעות, או כמה

כאשר שאלתי השבוע את אברהם שניאור.

ה'קפטן" הראשון של נבחרת ישראל, אם זכור לו

מספר כלשהו מתרגילי שאלתיאל, השיב: "כן,

שצריך, כדי לסמן על התרגיל ההולך ומתפתח.

שנות החמישים, היה נכון עד ליום האחרון. היום

שבו ליווה יהושע את יעקוב בדרכו האחרונה.

* * *

ויכות על "עבודה" ו"זכויות" – זה כן.

מעט גאווה: "שאלתיאל היה מאמן שלי". לא

ונים יכולים לומר זאת. יעקוב לא הירבה באימון

- הבנתי שאין מנוס. הגבוה זה, כנראה, אני.

 $\star\star\star$

נ. וק אז אפשר היה להתחיל במשחק.

35, 36 שנים למוסקווה. אל תשכח".

כל אלה יחסרו לי.

יעקוב

לא בטיאול – אולי בפרלמט

"פרשת סבסטיאן קו": איך החלה, איך התפתחה וכיצר נסתיימה 🖿 מי תמך בו ומי ביקר אותו 🗷 סיפור

ישראל רוזנבלט סומר יכועריביי בלונדון

רומה כי מעולם לא נאמרו ונכת־ כו כאנגליה כל כך הרכה מלים על ספורטאי שנכשל, כפי שקרה בפרשת סכסטיאן קו, המנצח האולימסי של מוסקווה ולוסיאנג'לס, בריצת 1500 מטר – הראשון בהסטוריה האולימפית

שעשה זאת כשני גמרים רצופים. מאז נכשל הקיץ כמכחנים האו־ לימפיים לקביעת הנכתרת הכריטית לסיאול, בעשתה ההחלטה להשאירו כבית, נושא לפולמום ציבורי לוהט, שגם פרץ אל מחוץ לגכולות הממלכה

מה שנראה נמכחני ארה"כ – כש" לוגם של אלופים אולימפיים - כסיפור אנושי ועתונאי מרתק, שאירע תכור פות, נתקבל באנגליה כמעט כטרגדיה לאומית. רכים התקשו להשלים עם העוברה, שקו, 32, גרול הרצים למרח־ קים כינוניים שהוציאה אנגליה אי

פעם, לא יוכל להגן על תוארו. מוכן מאליו כי התקשורת עלתה על הפרשה כמוצאת שלל רב. הסיפור של גיבור לאומי, שתקנון מסויים גזר באישיותו של קו. האתלט שבעקכות כי ישאר כבית, טמן כחובו אלמנטים הצלחותיו המסחררות על המסלול נעד מגרים מדי, מכדי שיוזנח ולא ינתן לו שה לחלק מהמימסר הספורטיווי באנג־ טיפול יומיומי אינטנסיווי.

את המערכה למען שינוי בהחלטת מרכיבי נכתרת כריטניה לסיאול, הו־ ביל בלהט רב ה"דיילי מירור". העתוז בעל תפוצת הענק יום מכצע חסר תק" לספורט אולימפי באנגליה, עם שכך רים: כעזרת מערכת ממוחשבת אורגן שנתי של כ־11 אלף ליש"ט - טכום משאל קוראים טלפוני המוני, והתוצר אולי שולי, כשמדובר בספורטאי נוצץ אות היו מרשימות וחד־משמעיות: ורב הכנסות, "השווה" היום כמיליון מכ-70 אלף (!) משתתפים, ציררו 49 ליש"ט (הכסף נשמר בינתיים בקרן אלף כשיגורו של קו לאולימפיאדה נאמנות, מפני שקו מוגדר כ"חובב"). ורק 21 התנגרו לשינוי ההחלטה.

ב־85' העתיר המימסר הספורטיווי הא־

שבסטיאן קו באיור של "דיילי מירור". העתון שהוביל את ח"קמפייו"

ליה, יצא נגר המימסר, ברגע שכו איר־ עה התנגשות ראשונה כין שאיפותיו האישיות, לחוקים שאותו מימסר קבע. ב־1981 נכתר קו סגן יו"ר המועצה

אותו המפלגה השמרנית כזרועות פתו־

אין לי כוונה לרוץ כשנה הכאה נמד'

כאוור ניצח כיטור אמריקה".

א דתירה: ששה תארים למזרודגרמניה באליפות חעולם לנוער.

לייצג את אתלטי כריטניה כווער האו־ ראש ממשלת בריטניה, מרגרט תאצ'ר, היא אחת ממעריצותיו הגדו־ לות, מאז יצא בתקיפות נגר השימוש כסמים. קו מקורב גם לשר הספורט הבריטי, קולין מויניהאן, שברומה לקו, צעתו ובמקומה הציע לקו להיות אורה

זכה במדלית כסף במשחקי מוסקווה ככוד של הווער האולימפי הבינלאומי בחוגים פוליטיים קיימת הערכה, לשים קץ לוויכות: "הקריירה הבינלאו" שאם יחליט קו לרוץ לפרלמנט, תקבל

כל עוד התנהל הפולמוס הציבורי התופעה המעניינת בפרשה, קשורה נגלי כיכוד נוסף על קו, והוא נכחר באנגליה, הוא היה בהחלט לגיטימי

מית שלי נסתיימה. מי שסיים אותה היא התאחדות האתלטיקה הבריטיה.

יוקרה ב־1000 מטר. שחיידע האמריקני דיויר ברקוף שיפר פעמיים את שיא העולם ב־100 🛧

פמורט כווטורי: הברזילי איירטון סנה ניצח במירוצי ה"גרנר סרי" לפורמולה 1 כהונגריה וכבלגיה; דונלי ראשון בפורמולה 3000, בבריטניה; האמריקני לאוסון זכה ב"גרנד פרי" לאופנועים 500 סמ"ק.

בדורפל: התארים האירופים לנוער ליוגוסלאוויה (בנים) ובריה"ם

גרמניה באליפות העולם לנוער: קארל לואים גבר על כן ג'ונסון בעימות

גב, ל־54.95 ול־54.91 בת ארצו מאיירס הושעתה עקב שימוש בסמים! 14 תארים למורח־גרמניה כאליפות אירופה לנוער.

אוסניים: האיטלקי פונדריסט אלוף העולם במירוץ כבישים: הקנדי

★ כרורעף: בריה"מ אלופת אירופה לגערות. 🖈 גולף: האמריקני סלומן ניצח בתחרות הפיג'י.אי. ★ כרב ש מודרני: הפולניה אירוי היא אלופת העולם לנשים.

בסיום כל תרגיל אמורים היו כל הכדורים ולכן גם היה קשה הוויכות עמו. התרגיל השני, וזה היה משהו בבחינת מאידר גיסא, אם סיכמת משהו עם יעקוב – המצאה, היה "עשה לו פאול". אני זוכר חבר'ה מספיק היה ה"מזל וברכה". כדרך היהלומנים תמימים, קיבוצניקים, ביניהם ראובן פכר ממזרע בבורסה, שיעקוב היה אחד מחבריהם. ועמוס לין ממשמר־העמק, שתחילה לא הבינו מה יעקוב רוצה מהם, ועל מה ולמה הוא צועק

הבין־לאומית. יעקוב היה בכל מקום שיש בו

יעקוב שאלתיאל. איש העולם. גם הסינר היה אחד מסימני ההיכר שלו. סטאטוס.

צילום: מארכיונו של אסף קוטין ז"ל.

ל"עשה לו פאול" היתה מטרה מסויימת

מאוד. חוק 30 השניות לא היה קיים בימים ההם

שאלתיאל לשחקניו לבצע עבירות במתכוון,

* * *

ואת – הגיע מעט מאוד למצבים של "פיצוץ".

שום עסקן, בשום פורום, לא יכול היה לומר

לו מלה. יעקוב ידע במה מדובר, טוג לא פחות

מכל אחד שפנה אליו. יעקוב היה שחקן, יעקוב

היה מאמן, יעקוב היה שופט, יעקוב היה עסקן,

יעקב היה חבר במוסדות של ההתאחדות

שיבצעו עבירות.

באמצעות חטיפה.

* * *

גולת הכותרת שלו היתה, כמובן, מוסקווה 53'. המקום החמישי שבו דורגה נבחרת ישראל

וקבוצה יכלה להחזיק בכדור כפי יכולתה. בהופעתה הראשונה באליפות אירופה. במטרה לנסות ולחלץ את הכדור מידה, הורה לפני מוסקווה היתה עוד נבחרת צה"ל. סיפור הצלחה. אחרי מוסקווה היתה אליפות העולם בתקווה לזכות בכדור אחרי קליעת עונשין ו/או הראשונה שבה השתתפנו, ריו 54' (מקום שמיני). אך מוסקווה היתה ונשארה גולת הכותרת. והיא שליוותה אותו עד ליומו האחרון.

חגגנו יובלות, קצרים וארוכים, סביב התאריר הזה. מעיין הסיפורים על ימי מוסקווה העליזים, היה לא אכזב. יעקוב היה שילוב די נדיר של איש עסקים אך אני, משום מה, לא רציתי להכיר רק ים תיכוני, מעורב מאוד בעסקי העולם הזה, במוטקווה כמי שעיצבה את דמותו של יעקוב

שולט בשפות, איש עם יד קשה, שעושה רושם שאלתיאל בעיני הציבור בארץ. היכרתי אותו שאינו מוכן להתפשר אלא על האמת, אך יחד עם לפני מוסקווה ובהחלט היה לו עוד מה להציע יכולת התימרון של יעקוב במרתבים של את זה לפעמים שכחנו. הספורט הישראלי והבין־לאומי, באה לו מן ומשום כך צילצלה סוזי שאלתיאל, לראש החיים. יעקוב גדל במשחק הזה שמו ספורט מרכז מכבי, יצחק כספי, להזכיר לו "שלא ישכח

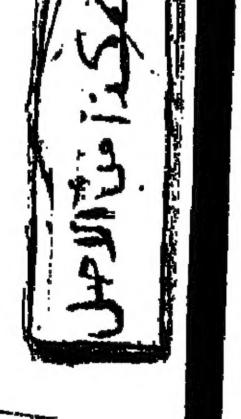
את יעקוב" ערב המינויים והבחירות לאיבוד שלא ישכח את יעקוב. שלא ישכח את יעקוב. שלא ישכח את יעקוב.

ריינולדם ובאיוודי – ספורטאי החודש

הספורטאים הטובים בעולם באוגוסט – על פי בחירת "מעריב ספורט" – הם האמריקנים הארי "בוץ" ריינולרם ומאט באיונדי. ריינולדם רץ 400 מטר ב־43.29 שניות ומחק שיא עולם כן 20 שנה, וכאיונדי שיפר את שיאו כמשחה 100 דופשי וחעמירו על 48.42 שניות.

ארועים בולטים נוספים בספורט העולמי באוגוסט: אתלמיקה: שיא עולם לבולגריה דונקובה כ־1000 משוכות – 12.21; תמארוקני אוויטה והרומניה איוואן זכו כ"גרנד־פרי"ן וו תארים למורה

WE THE THE

לא משחק מלוכלך

רכים לפני וגם אחרי.

לאחר המשחק, לכית".

תחרות הוגנת

שובו להרכב הפותח מובטח.

שנתיים נגד מכבי חיפה. שמרתי על בריאלונסק. בראיון לאחר המשחק אמר כי השמירה שלי היהה

לפני שלוש עונות פגש ציון את אחיו אלי, על

הדרבי האמיתי בכדורגל הישראלי - שילונ של

יריכות ספורטיכית ממושכת, ה'ארומים' של

ה"צהובים־כחולים": אלפי אוהרים "שרופים": יוקה

ציון אוחנה מהפועל ירושלים אינו חדל להרהר באחיו, אלי, עתה ב"מכלן" הכלגית ■ "הוא שחקן גדול, מס. 1 בארץ. הגיע רחוק ממני. נשאר לי רק לשמוח בהצלחותיו, להיות גאה באחי, לא

פעם, פעמיים, שלוש - אין תגובה.

"מה סרה לו, אתמול קבענו וכבר שכחז". אני מהרהר בעצבים. להשלמת התמונה מגיה מלמעלה כלב מעורל בנכיחות אימים. פוזה של תקיפה, בחררה אני לוחץ על הפעמון, מצפה לניסים; ואז - "יש אלוהים": שומע צערים מתנודדים ככוון לדלת ופיהוק יגע... נפתחת הרלת. ראש מציץ. "שלום, ציון פהו" "ציון ישן עדיין, מי אתהז" "מ'מעריב'. קבענו פגישה". "חכה שניה. ציון, ציון, חתעורר", נשמעת הצעקה. בעליה ממהר לצנוח חורה אל בין

דורון מאירי

עד לפני כשנה ומשהו, שיחקו האחים ציון ואלי אותנה בירושלים. אלי אמנם היה כוכב־על בלאומית, אבל עדיין נישראל, עם כדורגל שעוד רב המרחק שבינו לבין הברק והסגנון של הליגות האירופיות המקצועניות. ציון דישרש ב"ארצית".

היום, אלי הוא מקצועני כליגה הכלגית, עם כל המשתמע מכך: כסף רב, מיתקני אימון משוכללים איצטריונים מפוארים והומים. נראה שגם הדרך לתהילה בינלאומית אינה כלתי אפשרית עבורו. ציון – בירושלים, עם כל מה שמשתמע מוה: שאפתן, אך מציאותי. מורע למיגבלותיו ולמיגבלות קבוצתו, הפועל ירושלים.

כשנתיים האחרונות שיחק ציון כמתקנים מוזנחים, במגרשים כמעט עזובים. הכדורגל הזה אפור מאד והקהל מועט. כתחילת העונה שעברה קרע רצועה כברכו. ציון הקשוח, כלם המשחק חזק ונוקשה – נכנע לממטרה שהיתה תקועה סתם כך באמצע מגרש הכדורגל ביהוד. תאונה טיפשית. תחילה ניסה להתחכם לכאכ, שיחק עוד כמה מחזורים תחת השפעת זריקות הרגעה, אחריכך נכנע לכאכים - וישב על הספסל עד תום העונה. עתה לקראת העונה החרשה הוא מקווה. זה כל מה שיש

נתגלה בשכונה

ההתחלה היתה כשכונה, עם החבר'ה ועם החלומות של להיות פעם כוכב. המאמן יוסי כהן נילה אותו והביאו להפועל ירושלים. כך היתה או השיטה: הכדורגל נולד בשכונות. שחקנים לא מעטים כירושלים הגיעו כצורה כזו למוערוניה. ציון היה כן 13, כשנחת בקבוצת הילדים של הפועל ירושלים. אלי ככר שיחק בבית"ר.

הפועל ירושלים דאז היתה כשיאה, יחר עם אלי בן רימוז', צבי סינגל ואחרים. נחשכה כאחת הקכוצות המבריקות והטכניות כיותר כליגה הככירה. ציון החל שם במסלול הקכוע: ילדים־נערים־נוער־כוגרים. לא עניינה אותו זהותו של המוערון. העיקר היה לשחק, לא חשוב היכן. היום הוא אומר: "אני מרוצה בהפועל, ואם ככר

לעכור לקבוצה אחרת, אז רק לכית"ר ירושלים – כי שם יש לי חברים, ואיתם הייתי מסתרר יופי".

אלי אוהב לישון ושונא לקום מוקרם בכוקר. מעולם לא הסתיר זאת. גם ציון נפל כ"מלכורת השינה": יום ראשון, 13:00 כצהרים. אני מגיע אל. דירת. הרווקים של ציון אוחנה. מצלצל

אני יושב וממתין. כל הסימנים כרירת מעידים על תאמלה שהתחוללה שם לילה קורם. לאחר כ־10 דקות מופיע ציון, בחלוק רחצה תכול. עינים טרוטות. "חגגנו ער שעה מאחרת", התנצל, "נס קפה"

לאחר כשעתיים ומחצה, כמעט בארבע אחה"צ, נפררנו. זת שפתח את הרלת המשיר

ציון אוחנה על:

איתה כאש ובמים. מדובר בכמה מאות. האלפים מגיעים רק אם יש הצלחות ואם הקבוצה משחקת כרורגל שוכה עין. אפשר היה לראות זאת היטב השנה. איפה היו אוהדי בית"ר בשנה שעברה? מאיפה צצו פתאום 5000 אוהדים כמשחקים של הפועל:

• זרבר החשוב ביותר בבדורגלו לנצח ככל צורה שהיא, כל עוד הדבר נעשה בצורה הוגנת, כמוכן. לא מפריעה לי חשיטה של 'לשים גול' כתחילת המשחק ולהתכצר אחר כך במשחק הגנה, אם זה מה שיביא את הנצחון – זה שווה הכל.

● שאיפותו, תמיד צער אחר קרימה. כשהייתי בארצית – השאיפה היתה לאומית. בעונה הקרובה –

לנסות להתחרות בו" 🔳 את העונה הקודמת "פיספס" בגלל ממטרה. עתה הוא מצפה שבתחרות הוגנת יחזור להרככ הראשון, בפיקודו של המאמן דוביד שוייצר

• ביתיר ירושלים: אין היום את היריבות שהיתה פעם כין השחקנים, אנחנו כני אותו מחזור, גדלנו יחר, חברים, מכירים זה את זה. אני יורע ששחקנים רבים בכית"ר החזיקו לנו אצבעות בררכנו

● תארתוים הירושלמים: זה עם שהולך רק עם ההצלחות. לכל קבוצה, גרעין אוהרים קבוע, שיילך • הערנה תלאומית שעברה: חלשה, חלשה מאור! לרעתי – הרבה בגלל נפילתן (הזמנית) של

בית"ר ושכבי חיפה. אני משוכנע שהעונה הקרובה תיראה אוורת. ש הנבררת: עד כה, לא הטובים ביותר שיחקו בהו רבים ניתן היח להחליף כאחרים, קופחו הרכה שחקנים. למשל: ואהי ארמלי, אודי אשש ואחרים. אישית, הנכתרת לא בראש שלי כרגע. מובן שהייתי שחקנים. למשלו זאהי אר ב

לסיים בפליי אוף העליון. כשנעשה זאת – נחשוב הלאה.

תחילה היה שחקן הגנתי. הפגין כשרון ת בתחום הזה. היה בלם. שיחק נוקשה וללא פשרות. יש אומרים שאתה מחפש את רגלי הירים – לא נכון, בשום אופן לאו אני משחק חוק אנל – לא מלוכלך. קח לדוגמא את משחק הגכיע מלפני רבה ו'אש" שעלתה בהררגה והתלהטה שנועות שכוע לפני הררכי נטל מאמן הפועל את ציון הצירה ואמר: "אתה הולך לשמור אישית על אוין". ציון: "פחרתי והתרגשתי. אלי היה אז החלון מספר ו בלאומית. לשמור עליו אישית – פירושו משים: קשה ואחראית ביותר. עם זאת היה ברור לי שחא משריקת הפתיחה עלי לשכוח שהוא אחי ועלי לשחק את המשחק הרגיל שלי: חזק ונוקשה, אכל הוגן. ואמנם כך היה. הדיכורים והחוויות שמרנו שנינו בשנתיים האחרונות, אצל שייע פייגנכוים, קינל ציון אוחנה תפקיר של קשר דפנסיבי. עריין אין נגה כדי לממש את חלום נעוריו, להיות חלוץ תוקה "עובדה, מי שקוצר את התהילה בכרורגל, את הכותרות והפרסום הם בעיקר החלוצים החוקפים שחקני ההגנה שוקעים לרוכ באפרוריות". עם זאת השלים עם התפקיר ומנסה להפיק ממנו את בתקופה שבה החלים מפציעתו, תפס אהור כחילה את מקומו בהרכב. ממשחק למשחק הוכית כחילה כי הוא מצליח להיכנס לנעליו של ציון. עכשיו דוביד שוויצר בירושלים וציון איננו יורע א ציון: "יהיו אימונים ומשחקי מכחן. רוביר ימן את כולם ואני משוכנע שמי שיעלו בעונה הקרונה יהיו וו הטובים ביותר. זו תחרות פיירית, ומ Demonstry All הוא רואה את הכדורגל כמקצוע לכל דנה משחק קודם כל בשביל המשחק, כשביל הכסף, אחר כך בשכיל המועדון. "אני לא מאמין כזיקה חוקה למוערון שבו אתה משחק. אינני מאמין שויקה כוו תגרום לך לייעל את המשחק שלך ולהכקיע יותר. אני מאמין כבונוסים וכתמריצים כספיים. אישית, בכל מועדון בו אשחק אתן את הנשמה שלי", אוולה מאמין שהפועל ירושלים תעלה לפליי אוף העליון. שמונה אחים במשפחת אותנה, שניים מהם כחיו בכררוגל כמקצועם. כשהיה אלי כחופשת מולדת ממכלן, התגורר עם ציון בדירתו. ציון, על אלי והיחסים ביניהם: 'הוא כרורגלן גרול. אין ספק שלפני שעבר למכלן היה מס. ו בארץ. היחסים כינינו מצוינים, חברתיים. לא אחת שואלים אותי איך זה שאני פה – והוא שם? איך נוצר פער שכוה אלי הגיע רחוק ממני, כי הוא משחק טוב ממני ככמה דרגות. אכל אני שמח כהצלחותיו גאה כו. אחרי הכל הוא אחי. אני מודע ליכולתי ולמיגבלותי. לא אחיה 'קורע רשתות'. יחד עם זה: שאיפות וחלומות תמיר

אלי אוחנה. "לא נכון שאני מחפש את רגלי היריב. אני דווקא שחקן

הוגן. אפילו בריאלובטקי שיבח

קבוצת הכדורטל של דמת־השרון איננה רק נדב הנפלד, למרות שבמהלך השבועות האחרונים שמעו עליו הרבה מאד נוסיפורה של אגודה מאד שאפתנית, ששמה לה למטרה להגיע לצמרת, בשיטת הבנייה מלמטה נני מישורי: "לא מכיר עוד קבוצה עם שני שחקנים מתוצרת בית" וואיך עשו זאת שם ער כה ומהן התוכניות לעתיד הקרוב 🗈 מודל שראוי לחקותו

קובי שם־טונ

אגורת ספורט רמת השרון – א.ס.א ת'א/א.ס. רמה'ש, כמו שכותבים את שמה בטבלות איגוד הכדורסל.

. האסוציאציה הראשונה שעולה עם הוכרת שמה: נרב הנפלד – וזה קרה בגלל אירועי הקיץ. אבל רמה"ש היא לא רק הנפלד והסיפור שם החל לפני עשרה קייצים.

עונת 1978/77 נתנה לכרורסל הישראלי תנופה משמעותית: מכבי ת"א זכתה, לראשונה, בגביע אירופה לאלופות וחוץ מהמערכון של הגשש על "סלים וארזה", הקים כל אכא ממוצע עמור עם סל בחצר ביתו, ושינן כאזני כנו: "אתה תהיה ברקוביץ". ברמת השרון התקיימו או כמה חוגי ספורט, מטעם המועצה המסומית. מאמן הכרורסל, אריה

נדב לא הסכים לדחיית שירות

במסגרת הנסיונות לפתור את בעיית נרב הנפלד, עוד לפני שהתגיים לצבא, יומו ראשי הקבוצה פניה לסגן הרמטכ"ל, כדי לרחות את שרותו בשנתיים – ובינתיים לשלוח אותו למיכללה בארה"ב. לאחר מכן, כשיחזור, ישלים

את שרותו הצכאי. הוכטח לקבוצה שהנושא יטופל בצבא, כאהרה. תיכננו שם לעלות בינתיים לליגה לאומית ולחכות לנדכ שיחזור מהמיכללה. הוא רק היה צריך לחתום על בקשה לדחיית שרות. נרב שקל את העניין ולא הסכים.

גביע אירופה ומיקי ברקוביץ עשו את שלהם. למודעה ולפירסומים המוקרמים הגיבו כאלף ילדים. בסופו של דבר נשארו כ־200. הפרוייקט היה ללא תקדים, כיוון שבתי ספר לכדורסל היו אז רק במסגרת האגודות. הוקם צוות מאמנים צעיר לילדים, עם שמות מהשורה הראשונה כענף: אילן קובלסקי, חנוך מינץ, ישראל לב, יגאל דוירוב. הילרים חולקו לקבוצות על־פי גילם ובסוף השנה הוקמו גם קבוצות לפי רמות. עכשיו היה צורך איגוד הכרורסל, כרגיל, לא ראה עצמו שייך

ורמה"ש, כשיתוף שאר האגודות הגדולות כאיזור המרכז, יזמה הקמתה של ליגת קט־סל איזורית, בהשתתפות מכבי, בית"ר והפועל ת"א, הפועל חולון, מככי והפועל ר"ג. הוקמו שתי ליגות, לכיתות ה'רו'. באליפות שיכבת כיתות ה' זכתה הקכוצה של נדב הנפלד, אותה אימן מליניאק. טקס הסיום

מליניאק, אז מאמן הפועל ר"ג, שכמעט לקחה את האליפות ממכבי ת"א, הוזמן להרצות לפני מדריכי החוג לכרורסל בכית הספר התיכון. על ביקורו הראשון במקום מספר מליניאק: "ראיתי מאות ילדים מתרוצצים על מגרשי כרורסל

כמועצה אנשים שנרלסו".

הלכת כבר חשבו על אימפריה לאומית. את המוטו לעתיד ניסח לעצמו יום הפרוייקט, אריה מליניאק ובאולמות ספורט. הרושם היה של תשתית מצויינת בעוד עשר שנים קבוצה בקאומית: ולפחות שחקו אחד מרמת השרון ככל מחזור של נבחרת נוער". לפרוייקט של בית ספר לכרורסל. אז עוד לא היה היום יש שני שחקנים כנכחרת הגוער: יואכ מושג כזה. אכל העליתי את הרעיון ולשמחתי היו רוזנפלד ורותם ארליך. כמחזור הקודם היה נדנ

יש שתי דרכים להגיע ללאומית: שיטת האינסטנט של ניל גילמן מאליצור נתניה, לסיה לוקחים קבוצה מליגה נמוכה, שולפים פינקס צ'קים וקונים סוללת כוכבים, שתגיע כתוך שנה לגמר הפליי־אוף. השיטה השניה היא להתחיל מאסס: לגדל ילדים מכיתה ג', עד שיגיעו לבוגרים - ואו יש קבוצה, עם כסים. אם עבדת גכון, אפילו קבוצה

האיגור המופתעים. שנה אח"כ כבר היתה במסגרת

ברמת השרון החליטו אז ללכת בגדול: מרחיקי

האיגור ליגת קט־סל סדירה, בכל הארץ.

ברמת השרון בחרו נשיטה השניה. התל־אביביות בעקבותיו

תוכנן שהמחזור של נדב יהיה זה שאיתו יתחילו במשימה, שסופה בלאומית. כשהמחזור הראשון הגיע לגיל 16-17, נרשמה הקבוצה לליגה ג' וכתום העונה עלתה ל־ב'. עכשיו צריך היה להחלים על כיוון. נרב כבר היה מספיק כישרוני מכרי לתקוע אותו כליגה ב'. הועלה רעיון לחסוך שנה, ע"י איחוד עם קבוצה מליגה א'. במקביל, להשאיל את הנפלד

לנוער של הפועל ר"ג, שם אימן אמיר שמר. ומשחק הגמר נערכו כ"בית ברבור", לעיני ראשי

נדב הנפלד (עומד שני מימין, ליד המאמן מילינאק), במחזור הראשון של קבוצת הקט־סל מרמת השחן

מישורי: לא נהיה אפיזודה חולפת

נני מישורי – נחמן כמו שאף אחד לא קורא לו – הוא יו"ר הקכוצה הכוגרת. מה זה אומר מכחינתוז

יאני הסמכות בקבוצה. אני הוועדה המיקצועית, וועדת המשמעת. אני הכאתי את השחקנים וחתמתי

איתם על החוזים". למרות עיסקו הפרטי – מפעל ליבוא ציור משרדי ושותפות כסניף "אפרופו" כמקום – הוא מוצא ומן לטפל גם בעניני הקבוצה. שימש בעבר יו"ר מחלקת הכדורגל של הפועל רמת השרון, בתקופה ימן ישר עלתה לארצית ולדבריו, כמעט גם ללאומית. עכשיו הוא כאן כדי לעלות את קבוצת שהקבוצה עלתה לארצית ולדבריו, כמעט גם ללאומית. וברורסל ללאומית.

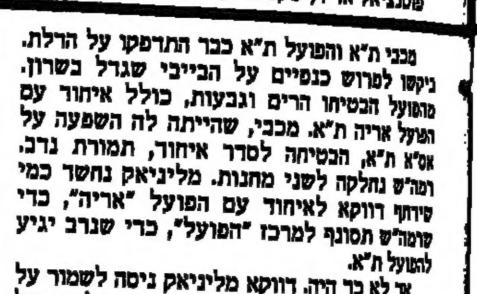
נני: 'רמת השרון תעלה ללאומית ולא תהיה שם אפיזורה חולפת. בנינו את הקבוצה לטווח ארוך. גם קרמן וגם שטרייכמן הוחתמו ליותר משנה. אם לא נעלה השנה, נעשה עור נסיון. התשתית שיש שלנו מספיקה בהחלט להישאר בלאומית ומעבר לזה. אני לא מכיר עוד קבוצה שיש לה שני שחקני בית נומישיית הפותחת, ואני מתכוון לנדב ורותם. יגדלו לנו עוד כאלה כנוער וכבר עכשיו אפשר להבחין

כשאני מבקש מנגי להגדיר בקצרה מה זו בעצם רמת השרון כשבילו, הוא אומר: "זו איפריה עם פוטנציאל אריר, שקמה בעכורת כפיים של מתנדבים, בעזרתו של אריה מליניאק"

קנאי לכחול-לבו

רור ארליך על אריה מליניאק: "מזלה של רמת השרון שוכתה לכך שמליניאק הוא זה שהקים בה את כית הספר לכרורסל ומספל בעייני הקבוצה. מה שהאיש הזה עושה בקנאות למען כרורסל כחול לכן, עוד יירשם באיוה מקום. אנשים עוד לא יודעים להעריך את זה, אכל כשתתברר התרומה שלו, אני חושב שיהיה ראוי אפילו לקרוא טורניר עם גכיע על שמו, בעיקבות המפעל שלו למען כרורסל ישראלי ואני מורה שאני משוחר כעניין הזה.

הצירוף של אריה מליניאק וראש המועצה ברמה"ש, משה ורבין, שיש לו אהרה מיוחדת לכרורסל, הוא זה שאיפשר הקמה של אימפריה כזו. כל ליגות הקט־סל במרינה הם בעצם בעיקבות היוזמה שהיתה פה להקמת בית ספר וליגה לילרים"

אך לא כך היה. דווקא מליניאק ניסה לשמור על היווד של רמה"ש ולהשאיר אותה נייטרלית מכל פוכו ספורט. תרגיל איום האיחוד עם הפועל עבר, ונסופה של מלחמת עצבים הושג איחוד עם א.ס.א. וווקא, מכלי לוותר על נדב למכבי ת"א. הקבוצה

עלתה מליגה כ' ל-א' מכלי לשחק. עונת ההשאלה של הנפלד בר"ג הסתיימה, הקנוצה סיימה את העונה במקום ה־1 בליגה א' והמטרה הכאה היתה ארצית. נדב ביקש השאלה לעוד עונה. ברמה"ש ביקשו שיחזור הביתה. הילד הסכים והיתה לו גם בקשה משלו: מאמן שיהיה מקנל עליו. הוחלט על סטיב קפלן, אליו נקשר נדב נעונת ההשאלה בר"ג. העונה כליגה א' הסתיימה

נעליה לארצית. עוד שלב כמשימה הושלם. הקבוצה עריין לא היתה כנויה לעלות ללאומית. שונ הוחלט להשאיל את נדכ. הפעם הלחץ היה גדול יותר. כל קכוצות הליגה הלאומית הצטרפו בעצם למירוץ. כל ההצעות הכספיות המפתות הושמו בצד, והחלטה הסופית לאן ללכת, ניתנה לנדב והוא האיט – גליל עליוז. לא מעט כגלל מי שאימן שם א: אריה מליניאק.

המו"מ על ההשאלה נמשך 10 שניות בערך. נומה'ש עריין לא הכינו מה שווי האוצר שכיריהם. הם העריכו שהגליל תציע כ־15 אלף דולר לעונת השאלה. אנשי הגליל, שדווקא הכינו בדיוק כמה ושרונר, פתחו בהצעה של 25 אלף. העיסקה נסגרה, נמקביל, גדל בקבוצה כישרון נוסף – רותם ארליך. מלייםייקר, בנו של דוד ארליך. הוא המשיך לשחק שם, אכל הנפלך היה המודל.

טענות השרונים

כתום עונת השאלה בגליל, למרות ההסכם לשנחיים, ניסו ברמה"ש להפסיק את הקשר. הטענה היתה שכגליל לא עמרו בחוזה, ולא שילמו כזמן. נפקביל חשבו ברמה"ש לעלות כבר באותה עונה, ולכן אולי להחזיר בכלל את נרב הכיתה. רותם ונרב נראו שלד מתאים לבניית קבוצה שתיאכק על העליה. בסופו של דבר החליט כית המשפט שלא היתת הפרת יסודית של ההסכם בין הגליל לרמת השרון ונדכ נשאר בגליל לעוד עונה. תכניות העליה הוקפאו, ובהתאם למודל של הנפלד, הושאל גם וותם ארליך לקבוצת צמרת – הפועל ת"א.

העונה האחרונה היתה התקדמות מטאורית להנפלד: עליה עם הגליל לגכיע קוראץ' והופעה מכוכרת באירופה. זכיה בגביע המדינה. כניסה לתמישייה הפותחת של נכחרת ישראל. כל אלה לא ומתררו עם משחק בליגה ארצית.

כעת אנחנו עומדים בפיתחה של העונה הכאה. הסכמי ההשאלה של רותם וגרב תמו. ברמת השרון החליטו על עליה ללאומית. רותם הוחזר הביתה.

דוד ארליך, מראשי רמת תשרון: "אני משוחד, אכל צריך לקרוא טורניר על שמו של מליניאק..."

אש סוחפת

כביש ראשי אחר יש כרמת־השרון, אבל כשמדובר כאגודת הספורט המקומית, מובילות כל הררכים לאיש אחר – דור ארליך. מקובל לומר על אנשים כאלה שהם כולדוזר. אצל ארליך זו קלישאה שבאה לידי ביטוי גם כשאתה רואה אותו. עיסקו הפרטי, טרקטורים ויבוא ציוד כבר, מתאים לו. רעמת השיער הארוכה והזקן הפרוע, מחזירים את כן שיח לתמונות החלוצים של ארץ ישראל, שראית

בבית הספר העממי, כספר מולדת. אז ארליך הוא חלוץ וכשהוא מדכר על הכדורסל הישראלי בכלל והכדורסל ברמת השרון בפרט, נרלקת בעיניו מין אש, שלומר את האמת, סוחפת אותך לתוך מערכולת החלומות שלו. הוא רואה בעיני רוחו את א.ס. רמת השרון כקבוצה בליגה הלאומית. אפילו בצמרת שלה. משתלכת אפילו ככדורסל האירופי וגם מצליחה כו והכל עם כדורסל

תוצרת בית, רובו מרמת־השרון. ארליך מאמין ש־17 קבוצות רשומות באיגוד, בהם כ־450 ילדים ובני נוער, הם תשתית מספיקה כדי לבנות אימפריה. הדוגמא שלו היא מכבי ר"ג, עליה הוא אומר: "ברור שעושים שם עבורה נהררת. זה כא לידי ביטוי בכישרונות הגדולים שצומחים להם, אכל שם קרה משהו שאסור שיקרה. שחקנים כמו דורון ג'מצ'י ושמוליק זיסמן, שגרלו כאגורה, מסתוכבים היום בקבוצות אחרות. הקבוצה אולי עשתה עליהם כסף, שממנו היא נהנתה שנה-שנתיים וזהו. אם הם היו נשארים, יחד עם הסגל היום, וכתוספת של שני זרים, הם כבר איום על מכבי ת"א ובעצמם קבוצת צמרת באירופה. אז במקום להיות קבוצה שלא יכולה לאמשר לג'מצ'י להתקרם, הם היו הופכים לקבוצה שמתאימה לו. עיר כמו ר"ג יכולה להרים קבוצה כלאומית. אכל מה שיקרה אם הם יעמדו בפני משכר כספי – הכל יירד

לסימיון. מהשגיאות האלה אני רוצה ללמוד". וכשארליך מרכר על שחקנים תוצרת כית, כרורסל כחול לכן, הוא כאמת מתכוון לזה.

יהיו לי השנה הצעות לחזק את הקבוצה כמתאזרחים גבוהים, שיעזרו לי לטייל לליגה הלאומית. לא רציתי. יש לי אחריות כלפי הילרים שמשחקים כקטיסל. אם הם רואים שהם מגיעים לכוגרים ואין להם מקום כקכוצה כגלל המתאזרחים, אין לי מה להגיר להם. יש לי כן בן 14 שמשחק כאגורה. לומר לו היום שאין סיכוי שהוא יהיה שחקן, כגלל המתאזרחים? לא אני. אולי אני נאיכי, אכל אם אני מרגיש שאני יכול לתת צ'אנס לשחקנים ישראלים, אעשה זאת. גם כליגה הלאומית. מכבי ר"ג, ככר אמרתי, היא המודל שלי".

– תאם התשתית שלכם כוללת גם אולם ביתי עם כמה אלמי מקומית? יכרגע אין אולם עם אלפי מקומות. אכל אני מכיר אימפריה אחת כליגה הלאומית שאין

לה אולם בכלל". - אתה לא חושב שבכרורסל המקצועני, כמו זה שאתה חולם עליו, אין מקום למנחלים ממוגך. כאלה שלא ממוגלים לתת 24 שעות ביממח לקבוצה ויש לדם עסק סרטי בנוסף? יכרמה של הקבוצה היום אני עור יכול להיות מעורב. אכל קבוצה לאומית מסודרת צריכה מישהו שינהל אותה. אם זה יקרה, אני ושאר חברי ההנהלה, שהיום כולנו מתנדכים, נהיה כווראי על תקן של אגורת ירידים. אגב, כבר היום יש לנו מנהל בשכר בקבוצה הכוגרת, שמואל שוחטמן. כשאר הקבוצות, נערים ומטח,

אנחנו משתדלים שהורי הילדים ינהלו את העסק, כדי שירגישו כמה שיותר מעורבים". - איך מתקבלות התחלטות בקבוצה. בחצבעה? או שחאיש החזק, אתה, קובע. "רק בהצבעה. אם זו החלטה מקצועית,

מסכל אותה המאמן. אכל סכיעת מדיניות מתכצעת על ידי הרמת ידיים כאסיפה של ההנהלה. הריעה שלי לא קובעת יותר משל אחרים. אגכ, למועצה המקומית יש זכות וטו על כל החלטה. ער עכשיו לא מימשר אותה".

למטה: שלומית במיכוורת. רודה דבש אבל גם עוסקת בשיווק. משמאל למעלה: מאכילה את הטוסים שבאוורוה. המעבר לחיי כפר היה טבעי. נאמצע: בכגר שחיה. לא עוסקת באימון, שוחה לעתים להנאתה. למטה:

קמותריארכיון: עם ספורטאים מפקיסטן בכפר האולימפי במינכן.

תצלום ארכיון, כאשר שלומית היתה "מלכת תבריכה" של ישראל. עשר שנים החזיקו שיאיה מעם

לכשתשוב המשלחת מסיאול ויחלו הריבורים על

במקום ה־22 – ולכן צריך לשלוח לאלימפיארה כמה

"אינני מאמינה במועצות פועלים ובאגורות".

שיותר ספורטאים ישראלים".

שלומית ניר־טור, שחיינית העבר הגדולה של ישראל, היא כיום האשה היחידה במליאת הועד האולימפי שלנו, וגם היחירה בעלת עבר אולימפי תחרותי אינה עוסקת באימון, מעדיפה לגדל שלושה ילדים ו...דבורים לדבש 🖾 מה יש לה לומר למשלחת האולימפית לסיאול?

ברוריה ביגמן

היא האשה היחירה במליאת הועד האולימפי תישראלי ו"האולימפית היחירה" שם: היחירה מ-35 אישי ציבור, שהיא גם כעלת עבר אולימפי -

לא בצעידה בטקסים, לא כישיבה בקונגרסים אלא בתחרויות של ממש. שלומית ניר, כיום טור – שחיינית העבר הגדולה

של ישראל: שתי אולימפיאדות ומכסיקו 1968 שם דורגה כמקום ה־19 מ־54 שחייניות ב־100 חזה; ומינכן 1972). נסיון עשיר בתחרויות, גם בין־לאומיות. הופעה מוצלות כמיוחר במשחקי עמי אסיה. עשרות שיאים. עתה, 16 יום לפני טקס הפתיחה כסיאול וימים מעטים לפני המראת המשלחת בדרכה לשם, יש לה גם מה לומר, לחבורה האולימפית הקטנה של ישראל.

מאז שהיא זוכרת את עצמה, עוד בקיבוץ איילת השתר, נהגה שלומית ניר להתחיל את היום עם כפית דבש - מנת אנרגיה, עד לצהריים. וחיום, כשהיא מגדלת במושב חופית שלושה ילדים (מורי 12, נועם 5 וחצי ויעל שנה וחצי), היא ממשיכה לצכור אנרגיה עם אותה כפית רבש יומית. בשנים האחרונות מתפרנסת משפחת טור מגידול דבורים: מאות כוורות, מיליוני דבורים. שלומית היא המשווקת של מגדלי הרבורים כעמק חפר.

בת 36, חייכנית כתמיר. פרשה מהבריכה אחרי המשחקים האולימפיים של מינכן 72', בהיותה בת 20 בלבד, לאחר עבר מפואר בבריכה הישראלית. היא היתה כאן "המלכה", ללא עוררין. נחשבה ילדת פלא. ככר בגיל 11 וחצי, חודשים ספורים לאחר שהחלה לשחות, הוכתרה כבר כאלופת ישראל ל...בוגרות. מאו לא נוצחה כאן כשום משחה ב־100 ו־200 מטר. "הייתי בטלנית. זה קצת בטבע שלי אכל מה שרחף אותי להתמיר, להיאכק זה הצורך לשמור על הכבור והמעמר". פרשה כאלופה וכמה משיאיה החזיקו מעמר בטבלה עשר שנים.

שלומית אינה לוחצת עליו.

החויה הגדולה ביותר כחיים, אצל כל ספורטאי, לא אומרת ניר־טור. "יש כ׳הפועל׳ קרן צנועה של 100 רק התחרות, אלא מה שמסכיב לה. נוצרים שם קשרים שיכולים להתמיד שנים ארוכות אחר כך. יש אלף ש"ח לספורטאיות נזקקות ואני ארחוף ^{לכן} שם תחושה של סיור בגן פסלים יווני. רואים שם שתוגרל עור השנה לרכע מיליון. כתחום הוה של

לארה"ב, פגשה את מזכ"ל הועד האולימפי יצחק איילת השחר – אלא את מדינת ישראל. אני זוכתר אופק. בעקבות אותה שיחה נתבקשה להשתלב שכבר בעלייה למטום, בנסיעות לתחרויות כמערכת. הרהרה בהצעה ולבסוף הודיעה שהיא קונה בין־לאומיות שלא לדבר כבר על ההמראה את הרעיון. בשובה צורפה למזכירות מרכז "הפועל". לאולימפיאדות, חשתי תחושה של שליחות גדולה לאחר שנתיים זומנה לוועד האולימפי. "שמתי לי אני מאמינה שזו התחושה גם של האולימפיים שלני. למטרה לקדם את הספורט בקרב הנשים", היא כיום".

איננה עוסקת בהדרכה ובאימון, מה שהיא מכנה ברצלונה, תבקש שלומית לקבל החלטה מיידית ע "ייצור שחיינים". הסיבהז – "אינני מסוגלת לכפות היקף התקציב שיועמר להכנת ספורטאי ישראל למשחקי 1992. "כשידעו כמה כסף עומד למטרה זו, על נער או גערה לשחות עשרות בריכות, קילומטרים בכל אימון", למרות שהעבודה הקשה יידעו גם איך להשקיע ובכמה. אולימפיארה איננה הזו, בשנות השיא שלה בבריכה עיצבו את אופייה. אליפות עולם שאליה צריך לשלוח את בעלי ההישגים הטוכים ביותר. כאולימפיאדה משתחפות בנה הככור מודי מתאמן אמנם בבריכה ארבע פעמים בשבוע, אך איננו מוכן להשתתף כתחרויות ואמא מעל 160 מדינות ו־40 לכל היותר זוכות במרליות אינני מכינה מרוע אנחנו חיים בתסכיך אולימפי.

מה תגידי לספורטאי ישראלי צעיר שיופיע לגבי אין הבדל אם ספורטאי מדורג במקום וד-15 או

ניריטור: "אומר לו: זכור ונצור. אולימפיאדה זו צעירים וצעירות יפהפים, בנויים להפליא וזו חוייה קירום הספורט הנשי יש להקדיש עתה תשומת לג מהממת כשלעצמה. אין שום דבר רומה לזה בעולם רבה במיוחר לכדורסל". ומבחינת ההיקף, זו באמת ההצגה הגדולה ביותר. היא גם תובעת להקים מסגרת חינוכית, אקרמיה ב־1984, לאחר יותר מעשר שנות ניתוק מוחלט אני מאמינה ברעיון האולימפי, באתוות עמים – וזה אולימפית, כיוון שמאמינה בחינוך ספורטאים מהספורט, הוזמנה ללוס־אנג'לס לייצג את רק שם, באולימפיארה. עצהו – לרכו את מירב לרעיון האולימפי. רוצה לראות עוד נשים, באולימפיארה. באולימפיארה. עצהו – לרכו את מירב לרעיון האולימפי. רוצה לראות עוד נשים, הספורטאים הישראלים שהשתתפו במינכן הארורה. המאמצים, את כל הכוח, לכמה דקות של תחרות, כי ספורטאיות עבר וגם אחרות שהספורט קרוב לליבו, ערכו במקביל מדובר בייצוג של המדינה. לא באים לאולימפיארה תורמות מהיידע, הכישורים שלהן ומזמנן לקירום לאולימיפארה, עצרות זכרון לי"א. במטוס, בדרכה כדי לייצג את ת"א, חיפה או אשקלון, גם לא את הספורט הנשי. "בואו לתת כתף", היא קוראת להן.

שלומית.ניר־טור ושלושת ילדית במושב חופית. "אינני מסוגלת לכפות על נער לשחות כל כך הרבח"

ל קשה לגמול אותם מזה. אומרים שמדובר במשהו מאד אובססי: התמכרות לספורט, לאימון, לריצה, לשחיה, לחדר כושר שעות ביום, כל יום, כל -4 ' השנה, בכל מזג אויר ₪ וידויים אישיים וגם כמה מחקרים שפורסמו באחרונה על התופעה הבין־לאומית הזאת שהגיעה גם לישראל 🖾 הפסיכולוג שרה: מדובר בצורך לתנועה" מומחים בחו"ל: "מרוכר בחיפוש "אחר אתגרים, בגירוי או ריגוש ספורטאים שפרשו, עקב 🗇 🎢 ' פציעה, דיווחו על מחסור, על

רואים אותם מוקרם ככוקר, גם כלילה, לרוב כשולי כבישים פרכריים. חולפים נקלילות על פני הנהגים. כמה מהם נראים שם מדי יום, כל יום, כאותה שעה, כל השנה, ככל מזג אויר, כמכנס קצר, גופיה או אימונית נוטפי־זיעה, דביקים, נעלי ספורט, סרט־מצה. המאמץ ניכר על פניהם. הכעת כאכ וסבל, מכט תולמני. יש אצלם מין ניתוק כין הגוף לבין מה שמניעו. משהו סגפני. זר לא יכין מה דוחף אותם להענשה עצמית שכזו.

המתמכרים לספורט. רק אתוזים בודדים באוכלוסיה, תופעה מיוחדת, די מוכרת: רצים, שוחים, רוככים על אופניים. משחקים כדורגל, כרורסל, מכלים בחדרי כושר כמועדוני בריאות, שצצו באחרונה כפיטריות אחרי

לכולם מסלול-אימונים קבוע, מפרך. לא התיכות ככגדי ים וגוף צמודים, מעניינות אותם. רק מטרה אחת: האימון. רואים לפניהם רק את המסלול, הבריכה, המשקולות, ה"גלריאטורים" ומכשירי "אינקויזיציה" אחרים. לא נחשפים לגירויים

עוסקים כזה כאינטיסיביות: 4-4 ימים כשכוע, יותר משעה אחת לאימון, שנים רבות, בקצב מתמשך, שחדר לדמם, לנשמה. יש ניניהם תחרותיים וחובבים. הראשונים מובנים יותר: "מכורים" לעגפים קבוצחיים, למשחקי כדור. פחות מוכנים הם הלא־תחרותיים, העוסקים בספורט האישי. התחביב נעשה חלק אינטגרלי מאורה חייהם. הרגל שהפך לשגרה. עיסוק שנעשה צורך. מודל מוגדר שגם מסווג את האישיות. "אני משוגע לוה"

למושג "התמכרות" קונוטציה שלילית. מזכיר אלכוהליזם, סמים. יש כהם הטוענים שבקלות יוכלו להיגמל מזה: מחליטים שלא רצים או שוחים – וזהו. החלטה שלא תפריע לחיים, לא תגרור חסר ביומיום. אכל יש שדיוותר שבעימוקם סממנים מוכהקים של התמכרות: "אני משוגע לזה... משתגע כלי זה, לא יכול, מכורו", ביטויים מקובלים שכאלו.

• צבי מישמן מאלפי מנשה: "כן זו התמכרות, במוכן המלא של המושגו רק כשנפצעתי – הפסקתי לרוץ. בחודשיים שלא התאמנתי, לא עברתי. הסתככתי עם כולם. קמתי ועזבתי את העכורה. הייתי במין טירוף של אי רגיעה ועצכנות לא מוכנת. לא הייתי אני. געשיתי טיפוס בלתי חברתי. הרגשתי רע. לא יכולתי לשכת רגע בשקט. לא ישנתי חרף מיחושי גב טורדים: "כשאני מפסיק לרוץ,

الماطرال واطارا

צבי פישמן, מתאמן בכל מזג אויד על תוף הים. "כשלא התאמנתי לא עבדתי".

"שכוע לאחר השחרור מכית החולים, ככר

השתתפתי במרתון ת"א. בק"מ ה־32, התחלתי

למשוך רגל, אכל המשכתי לרוץ. כלילה שאחרי, לא

ישנתי. הרגל כאכה. הרגיעה, השקט הנפשי,

ההרגשה הטוכה - שכה אלי. כייף להרגיש שוב את

הגוף. את הכאב המוכר הזה, שמתעורר תוך כדי

הריצה. אחר כך כא השיחרור והסיפוק המשכר

שבסיום. הרגשה נפלאה של התעלות. הייתי 'היי'.

ארוכות. החל כתחכיב. עבר את ה"גבול" ומגיע כבר

ל-80–160 ק"מ כשבוע. הספק של מקצוען. רץ כ־4-

לפנות בוקר ושוב אחר הצהריים או כערב. כשעבד

בת"א, נהג לרוץ כל הדרך מהכית לעכודה. תרמיל

העכורה, שוכ כריצה – חזרה הכיתה.

שקלתי לפרוש.

קטן על הגב וכו מגכת וכגדים. בערב, כתום

• שלמה אזולאי, 24, עשר שנים מהחיים בריצה:

"ההתחלה היתה חובבנית. פעמיים בשכוע. היום

פעמיים כיום. שלוש שעות כל פעם. בתקופת

האימונים האינטסיבית שלפני מארתון כלשהו, עובר

עד 220 קים בשבוע. כשנפצעתי, לא התאמנתי.

מעטים כמו בילויים, חברה. האימונים אינם הכל.

צריך להשקיע בתזונה נכונה ובמספר קבוע של

שעות שינה. נשבר לי – ופרשתי לזמן מה. היה לי

אז זמן חופשי, אך לא רגע אחד של מנוחה. לא

יכולתי להעסיק עצמי. מין חוסר שקט שכזה, בלתי

מוכן. עצכנות ללא סיכה. חזרתי לריצה – וחזרתי

מפוטה מחרה לי ואז אני מרכה לאכול. רץ בכל מזג

• יאיר קרני, אלוף המארתונים, שומר על הכתר

לעצמי. עכשיו אני רגוע. ארם חרש".

האימונים גוולים זמן רכ, מחייכים ויתורים לא

פישמן עוסק כ־8 שנים, באינטנסיביות, בריצות

האתרונה, רצתי בחמישה מאראתונים. אחר כך קרע הראשונה כריצה היא היותר קלה. השניה – קשה. במיניסקוס. הרופאים אסרו עלי לרוץ. 'אתה עלול לגמור את הרגל', אמרו.

שמפתחת את הצורך הזה, כאמצעות חיזוקים". ויקטור פרנקל, כספרו "הזעקה הלא נשמעת למשמעות", טוען בפרק "הספורט – הסגפנות של ימינו", כי בתקופה המודרנית, שבה יש עליה נומן הפנוי, מחפש לעצמו האדם אתגרים חרשים: להגיע ליותר ריגושים. עיסוק בספורט, הוא אחר הררכים

אויר, להוציא בעומס חום כבד מהרגיל. השעה

בשלישית – נרגעים. הגוף נכנס לשיגרה. "לא חושב שזו התמכרות. לא מסכים לכך שיש תגובות פיסיולוגיות אופייניות. מרוכר כדנר ראציונלי. כשאני מחליט להפסיק לרוץ, אני דווקא מסתדר עם זה. כשמדובר בתחרות, הרבר יותר

אמיר גניאל, 25, סטורנט לרפואה, אלוף • ישראל כשחיה מ־77' עד 84', שוחה עתה רק לסיפוק אישי: "כשלא התאמנתי התחלתי להסתוננ במעגלים". אחותו התלוננה שהציק לה. עצכנות לא מוכנת. גניאל: "כשספורטאי תחרותי הרגשתי שגם דכרים אחרים, בתחומים אחרים, הולכים טוב. מאו שהתרחקתי מזה, הרברים לא כאים כאותה קלות: קשה להתרכז, לא יודע למה. לא יודע אם זה עניין פסיכולוגי או פיסיולוגי. כששחיתי, כל אימת שהייתי עצכני, זיגקתי לבריכה וההרגשה השתפרה. הזרתי לעצמי. נרגעתי". עוצמת ההתמכרות שונה מאחד לאחר.

אינדווירואלית. ניתן לברוק אותה במישור הפסיכולוגי והפסיולוגי, אך אין תשובות חר ד"ר שרגא שרה, פסיכולוג במחלקת המחקר

כ"וינגייט": "שנים רבות מנסים לכדוק את הגורמים שמניעים אנשים לעסוק בספורט. מדובר בצורן, בסיפוק שבא לענות על צרכים, רוכם מולדים: הצורך כתנועה וכפעלתנות. יש גם צורך בהישג להיות הטוב ביותר ביחם לאחרים: לשלוט בסביבה

CO

בכל התמכרות קיימת מידה של בריחה משיגרה

ב.א. מת"א, 10 שנים, שעתיים כיום, כחדר -

• ל.ל. מהרצליה, מדריכה מוכרת להתעמלות

אירובית: "נילוותי לבעלי בנסיעת עסקים לחו"ל.

לכל פגישה כאתי באיחור של שעה, אחריו, כי

סירבתי לוותר על הריצה היומית שלי, ששימשה

בהו"ל תחליף לתרגילים האירוביים שבהם אני

עוסקת 5 שעות כיום. בעלי הסביר לקניינים: 'אשתי

תכוא עוד מעט. חייכת לרוץ, אחרת היא מתוחה

איפיונים נוספים אצל העוסקים אינטנסיכית

הפסיכולוגית ד"ר שולמית רביב, מנהלת

כפול ואז הוטב לי וחזרתי לעבור".

לסיפוק ריגושים אלו, אפילו במחיר כאב, תיסכול את הפרט, בדרכים שיש בהם סיפוק ליצר התוקפנות

אך יחד עם זאת מקובלים ומוגדרים כנורמה. כמחקרים שנעשו כנושא זה נמצא שאצל חלק מסוימת שהאדם אמור להימצא כה ביומיום. הבריחה מהספורטאים, במיוחד אלו שעוסקים כענפים היותר לספורט היא הפעילות עצמה וצורת החיים וההווי מסוכנים - מכוניות, טיפוס כהרים, צניחה חופשית שהספורטאי מאמץ. ספורטאים בחברותא משותחים שעות על הנושא. זוכרים כל רגע משמעותי במירוץ, - נימצאו איפיונים יותר מורגשים של הצורך המשחה או האימון. ההתעסקות האינטנסיבית להתמודר עם סיכונים שונים ולכוא כמגע עם כספורט מכניסה אותם למעגל נוסף – הרגלי גירויים חושיים חזקים, ער לכאב גופני. הצורך הזה אכילה, שעות אימון, שעות שינה, אובססיים. כל משפיע על מירת ההשקעה של הספורטאי בסכיכה שיכוש כלוח הומנים כנושא הזה מכנים ספורטאי הספיציפית שמעניקה לו את הגירוי. ככל שגוברת ללחץ. כל שינוי מערער את האיזון שאליו הורגל מירת ההשקעה – גרלה ההתמכרות.

וקשה לו לקבלו. מתחיל לתמרן כרי שהשינוי לא כמחקרים שנעשו כשנות השבעים בארה"כ נמצאו הבדלים משמעותיים בעוצמת הצורך בגירוי, יפגע כאימון שלו. כין 21 צנחנים חופשיים וקבוצת כיקורת של כושר, מפתח שרירים: "חברתי הודיעה טלפונית סטורטאים שאינם צנחנים. חוקרת אחת מצאה צורך לעכודתי, שאחה"צ, כשעות שכהן אני נודג להתאמן, נגירוי גבוה יותר בקרב סטודנטים שנרשמו לרמות עלינו להגיע לאירוע משפחתי. מאותו רגע לא מתקדמות יותר של ענפי ספורט שונים, בהשוואה יכולתי להמשיך ולעכור. חצי שעה ישבתי עצכני קכוצות אתרות. וחיפשתי סיתרון. החלטתי שלמחרת אקיים אימון

נריחה מהשיגרה

נקודה נוספת שיכולה לחזק ההשערה כרבר קיום ההתמכרות המסיכולוגית, הם מחקרים שנעשו כקרב ספורטאים שכשל פציעות או פגיעות גופניות, נאלצו לפרוש לתקופת מה מעיסוקם. הם דיווחו מה שעבר עליהם בתקופת הפרישה. התיאורים זהים למה שסופר להלז.

הפרישה תוארה כתקופה קשה, עם שעות של דכאון, מתיחות ואי שקט המתבטא, בין השאר, כהתנגשויות ביחסים האישיים עם כן הזוג האחר, החברה, המאמן. שיכושים כתיאכון. עצכנות לא

בספורט: נטייה למופנמות. סף גבוה לכאב וצורך תיאוריה אתרת, שיכולה לחזק במידה מסויימת נמוך לגרייה חיצונית. ארם מוחצן שוקוק לגירויים את הגירסה ברכר התמכרות כצורך אובססיכי, רואה חיצוניים, לא יחזיק מעמר זמן ממושך כספורט מסוג נספורט גורם שמערן צרכים תוקפניים. התוקפנות זה. חלק ניכר מהפעילויות הספורט, מונוטוניות. עצמה היא אלמנט אוניכרסאלי בחיי כל אחר. החברה מעמירה איסורים וגבולות מוגדרים ביחס המחלקה הפסיכומוטורית כ"וינגייט", בדקה רמת לדחף לתוקפנות. הפרט מחפש פעילות, שתאפשר 7ו לכטא את הצרכיים התוקפניים. הספורט, מנתב

and the second of the second s the registrated each make distribute משאר, דרות נסידה מאר שני שרישה עצבית. ינטאפשרת המט השלוט בחשרים מפרעות. באבים וסבל, המתעוררים חוד כדי הויצה הארוכה והמייגעת, בדי ההצרות במארהים יש מורה בידו בנתונים גופניים ופיסיולוניים - גם ברכה בינינית ישל הרדה זיכולת גבוהה של שדיעה עשניים.

איפיונים אלו ינוספים קובעים. בין השאר, בי ינישיך לעסוק באותה אינטסיביות בספורט ומי הא. אדם הסר איפיונים אלו, לא יניע הרניה גבוהה שה השנים. הגורם הנידרכן להתעשקות בספורט, הוא חברתי - או רצון להראות טוב. ההשקעה גדולה

1117977121 12313

-----קשה להוכיח התמכרות פיסיולוגית. הנושא נכדק מקופה קצרה. אין הוכחה מעכדתית הר משמעית. יש השערות. ד"ר רון דלין, סגן מנהל המחלקה לרפואת ספורט וד"ר אריה רוטשטיין, ראש היחידה לביוכימיה ב"וינגייט" אומרים שקשה דווקא היום ויותר מבעבר, להוכיח התמכרות פסיולוגית לספורט. בשנות השבעים, כשנתגלה כנוף חלבון האנדורסין, תלו כו תקוות גדולות. היום, לאחר

ניחקרים נוספים, יש חוסר ודאות. האנדורפין הוא חלבון שמופרש מיתרת המוח ורומה כהרכבו למורפיום. כמחקרים שונים נמצא שרמת החומר הזה בגוף עולה במאמץ גופני פי ז מבמנוחה. קצב העליה ברמתו מהיר וכמותו במוח, גדולה יותר מכמותו כמקומות אחרים בגוף. קיימות השערות שהחומר משפיע על הגוף ככמה מישורים: יתכן שאחראי לתחושה הטובה שלאחר אימון, המתוארת אצל ספורטאים כתחושת "היי" ו"אופוריה": הרגשה כללית טוכה. משערים שהחומר מסייע בכקרה על התיאכון, מפחית הרגשת מתח ובילכול ומשכך כאכים. נמצא, שפעילות ספורט יומיומית מגבירה הפרשתו ומעלה כמות החומר במות וברם. כן משערים שתתושות חוסר השקט. העצכנות והכילכול שספורטאים חשים כשאינם מתאמנים, נוכעות ממחסור בהפרשת האנדורפין. בכמות לה הורגלו. הרגשת החסר, דומה , במירה פחותה, לסממנים ההתנהגותיים והפיסיולוגיים

המאפיינים נרקומנים כשלכי גמילה. כדי להתחיל להרגיש את ההתמכרות הפיסיולוגית, צריך להתאמן מינימום שלוש פעמים בשבוע, כ־20 דקות ככל פעם, באימון אינטיסיווי

ובשיעור יחסי גבוה של היכולת המכסימאלית. מחקר שנערך כארה"כ ושתוצאותיו פורסמו במארם השנה, מעורר בקרב החוקרים את חוסר הווראות לגכי השפעתו הממכרת של האנדורפין. המחקר כרק כין השאר שתי קבוצות ספורטאים כאימון זהה ומתיש, כתקופה קצרה. קכוצה אחת קיבלה נאלוקסין, חומר שחוסם את פעילות האנדורפין ומוגע התקשרותו לרצפטורים של התא ומנטרל את השפעת האנדורפין. שתי הקבוצות ריווחו על עליה כמצב הרוח והרגשה כללית טוכה. מה שמשתמע מהמחקר הוא, שהשפעת האנדורפין על ההרגשת הטוכה, אינה חד משמעית!

מחוייבות אינטלקטואלית

ככנס האגורה לפסיכולוגיה ישומית, אשתקר כירושלים, דיוות אחר המשתתפים, רץ למרחקים ארוכים, שההתמכרות לריצה מערכת כתוכה את התוצר של סימפטומיים נסיגתיים, המתרחשים 24-36 שעות אחרי מצב של חוסר פעילות. מירת ההתמכרות שונה מאדם לאדם. העיסוק האינטיטיבי

כספורט (ריצה, ג'וגינג) אינו כהכרח התמכרות. מקובל לראות את ההתעסקות האינטיסיכית בספורט כימחוייבות אינטלקטואלית" ופחות ב כהתמכרות פיסיולוגית. ה"היי" וההתעלות, עשריה ב לנבוע מהתייחסות חיובית של המתאמן, למאמץ. כשקיימת התייחסות חיובית שכזו ומשלבים בה פעילות גופנית, טוענים המומחים, קיימת הרגשה

התמכרות אינטלקטואלית, פיסיולוגית. פסיכולוגית, אתרת – אומרים הרצים, השוחים וכל דב ה"מתמכרים" האחרים -- לא חשוב איך תיקראו לזה, עבורנו זה צורך. הכרח.

עמית רובקין

לצאת ליום־יומיים מהאנונימיות הבטוחה והמוגנת, להוריד את ה"אזרחי" ולהיכנס לסרבלים חסיני אש בארום וכחול, עם תגים צכעוניים, נע־ ליים גבוהות, קסרה וכל היתר. לחלום על "גרנד פרי" אירופי נוצץ, עם גבי־ עי ענק, שמפניה ויפהפיות הנמצאות בכל מקום, ער אחרי קו הסיום...

לחלום על כל זה, כאשר, בינחיים, המציאות היא אשקלון והמירוץ השנתי הגרול של החגים, שיהיה החודש. בילי לוי, טוני בורשטיין ושמתה

תיכון - שלישיה שאצלם "אלפא" הי" תה ונשארה - למרות ההסתככות האחרונה של האחים אילין, יבואני מכוניות "אלפא רומיאו" כישראל. הרוטינה של הצוות הניל לא גשתנתה. שַש פעמים כשנה, שכועיים־שלושה לפני המירוץ, הם ככר רכונים על של־ דת ה"אלפא סור" הפרטית מודל 76',

שעברה הסבה למירוצי "מוטו-קרוס" אילו גביעים וכמה שורות בעיתון – הקולגות, "רק שומע את הטירטור של רוך האתרון, צחקתי עם החב'רה

ההילוכים, צמיגי "פירלי" סכלנות – החל מההכנות במוסך, דרך ו"ברירג'סטון" רחבים ומיוחדים למירו־ גרירת הרכב (שאסור כמובן לנסוע בו צים: מושב נהג שנותר בורד לאחר בכבישים הרגילים בארצנו) לאשקלון, שהוציאו את כל היתר, לשם הקלה ועדה טכנית שבודקת הכל, ה־TICE-במשקל הרכב והעיקר: אדום־קרב אר׳ PRAC, נסיעת ההיכרות על המס" לבין קלט את קיסמן המיוחר של גמני, המוכן בכל שניה לשעוט על לול – עד לרגע הגדול: המירוץ עצמו. ה"ג'וליות" וה"ספידרים". מסלול העפר המהודם של אשסלוז, לעיני הצופים המריעים כאמפיתיאטר

שש שנים הם יחר. 25-30 מירו־ צים. לא זוכרים את המספר המדויק. נשאר לו זמן למקצועון שניהם נהגי מירוץ של שכת ושמחה, המכונאי של כפר סבאי וכין תורכי אחר למשנהו קטגוריה מיוחרת ל'אלפות". כוסית ועוד כוסית של וודקה קרה מה" ב"רקורד" הרבה מירוצי "מוטו קרוס" בגבעתיים, אבל את רוב הזמן אני מבי קור רחב יותר בתקשורת. הבעייה היא יו מקרר הישן והמרעיש כמו האלפא שבי באירופה שאחרי מלחמת העולם השי לה במוסך של שמחה בכפר סבא..." מינה, הם מפרקים, מכוונים, מרכיבים... ניה. אוהב סכנות והרפתקות. בצעירו־

שהתמורה על המאמץ מסתכמת כאי אה. "פרופטור ל'אלפות", יגידו עליו חכטות וארבעה גילגולים כאוויר, במי- שת של הענף".

אז למה דווקא אלפאז

צוות "אלפא" מתכונן למירוץ אשקלון. טוני בורשטיין, שמתה

דחיפה לספורט המירוצים בישראל

"זו איננה מכונית לנהג סטאנדר" טי, אלא למי שמתפש גם דכרים אוז־ רים: תאוצה, אחיות כביש, נהיגה ככ־

של 'סובארו' או 'פיאט' מחפש". בילי מסביר על מנוע ח"בוקטר" המיוחר ומלטף אותו כאילו מרובר במ־

למרות שמדובר בתחביב, למרות הטובה" בואכה מאסאווה שבאריתרי- קא מעניין". טוני: "להיפך. אחרי שתי ואני מקווה שיביא להתעוררות מחור

ושונתה לבלי היכר: 98 במקום 68 כו- לא משהו שאפשר לקנות איתו לקרדה, אלפא מתקרבת, וככר מוציא 'סטטוט־ חות סוס: יחס העברה שונה של מוט או קוויאר ובקבוק "ג'וני ווקר". הרבה קופ' ויודע מה לסרר ולכוון בה". הרומן שלו עם האיטלקיות החל במנהיים, גרמניה של שנות ה־50 וה־ 60. היה לו שם מוסך לאופנועים מדג־ מי "ב.מ.וו.", "ד.ק.וו", "נ.ס.או.". בין

האתרונות היתה דרישה גרולה להתח" פר סכאי ב־1981, כשהשתתף בתחרות הצוות. מצטופסים שלושתם במוסך רות כהן, עד שהחליטו לקבוע במירוץ שאירגן ירחון הרכב "טורבו". טוני, בר גר קורסים לנהיגה ספורטיבית באנג־ תיבון, 54, הוא ה"אכא" של הצוות. ליה וכצרפת, אומר: "רשמית אני גר להרבה יותר מירוצים, יש צורך נטי

- דוגרי, לא מפחדים לפעמים:

טוני: "לא מפסידה אף מירוץ". שמחה "אשתי בירכה 'הגומל' כשרוקנתי נש כוע שעבר את הרירה מארכיון שלם נן משני ציריו של שמחה השרירי וה־ 20 שנה של מגזינים של "אלפא". אכל טיחות גבוהה יותר, לא מה שנהג רגיל מוצק, עומרים הצעירים כילי וטוני, לך ושאל אותה אם היא מוכנה לחוד ושומעים תורה מפי רכם המנוסה. לש־ ליף את ה'אלפא' הפרטית שלה במשה' ניהם שעות מסלול לא מעטות, כולל דתהפכויות ו"טוטאל לוס" של השיל-בילי בעל מוסך: טוני כלכלן, שכקושי אהבת. "ההוכחה שה'אלפות' דווקא כן דה והמנוע בהם הושקעו שעות עמל מצליחות כארץ, היא העוכרה שכשנים רכות. חיידק המירוצים דכק ככילי הכ־

– תחזית לספורט המירוצים כישר בילי לא אופטימי במיוור: "פוטג"

ציאלית, יכולים להתכנס באמפיתיאט רון אשקלון 50 אלף צופים, יש מקום שעקב קואליציות וענייני דת, לא מא א פשרים לנו לתחר בשבתות, כשרינה ה כילי: לא. כל ההכדל הוא שרואים צופים יכולים לבוא. עתה מכשירים א בין במקצועיות הכי גדולה שאפשר, שסבבו את אפריקה דרך כף התקווה את העולם בהפוך מהמכונית, וזה דוור מסלול מירוצים חדש באיזור מודים למרות שתדירה בחדש באיזור מודים מחור למרות שתדירה בחדש באיזור מודים באיזור באיזור באיזור מודים באיזור באיזור מודים באיזור באיזור באיזור באיזור באיזור מודים באיזור מודים באיזור באיזור מודים באיזור באיזור מודים באיזור באיזור באיזור באיזור מודים באיזור ב

אמונות טפלות?

מכיא לרעתה מול רע".

ומה אומרות הנשים:

טוניו "כשנים האחרונות אני מתוד

יש כאן קונצנזום מפתיע. ביליו

"אשתי הכירה אותי יחר עם ה'אלפא".

רה גם ב'פולר' ירוקה, ואשתי מתוגנה

לפני שאשנה את הצבע כי הירוק

סבר חדש

ן מכבי ת"א כדורסל מציינת עתה 50 שנה ל"גיחה הראשונה שלה לחו"ל" בפרטים אלה ואחרים בספר "סיפורה של קבוצה" שראה אור השבוע יש כו הרבה תצלומים, נתונים סטטיסטיים, תאריכים ואיזכורי האירועים הגדולים בתולדותיה וגם... שירו של משה דיין ז"ל ומעט קוריוזים

אלכס דורון

אפשר כבר להתכונן למסיבה קט־ נה, לפחות ל"דרינק": כשמכבי ת"א כרורסל, תצא בסוף השבוע לטורנירי פנה ל...מסעה הראשון לחו"ל.

"התחלה, כך כספר, היתה כ־1932 ליר מגרש הכרורגל שכשכונת שפירא, נין הרקלים. שם הוכשר שטח, הובאו עמורים והוצבו הסלים הראשונים. כך נולדה מככי ת"א..." ב־39", כאשר באי־ רופה כבר החלו להישמע קולות מכשר רידע, ערכה קבוצת הכדורסל של מכ־ ני ת'א את הגיחה הראשונה. כיצד הוסדר המסע ההסטורי? – "האתלט אריה אטרמן וכיום עטר, חי בקלי־ פרניה), נסע למצריים (לתחרות מש־

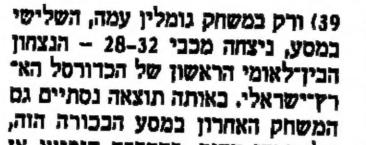
ב־29 כאפריל באה מכבי לבירת מצריים. בהרכבה היו אז יהושע רוזין. דורטל הא"י) וצבי שמרלינג (אלו, אגב, פירסמו אותה... ומכבי אכן ניצחה במשחקו ה־165 (נגד יוון) ואז השלים פניות מיהודים, ממש בתחנונים... להי היו מניחי היסוד לכדורטל בארץ ישר" (72–71. בלי רלף קליין שהיה פצוע לצכור לכחולים לבנים 2842 נקורות, שיא את בנותיהם, אפילו ב"נשואי פס" מורט" ובלבד שייצאו מצ'ביה. אל ככלל). ההופעה הראשונה נערכה ועם כן־בסט שקלע 21, גולוביי 16 ותר מכל כרורסלן אחר. לשני 1000 צופים מול הכח קהיר וה־ ני 14...) מצרים ניצחו 48-30. המכבים כרקו ושצאו כי הסלים באותו מגרש קהירי החל את הקריירה הספורטיבית שלו המרוש בכי 40 שים מעל למה שהור כמתאגרף במוערון בני ליחוני הכרורסל של מכבי ת"א", כתב שיר החלוציות, כשציונות לא היתה מושג במשחק השני בוצחה מכי בת"א (אחר כך חנות הגלידה ברוקלין הברורה לרבורה. אחרי שזבתה כ"1981 במרכאות. בי ת"א בידי מכבי אלכסנדריה (35- י ברח' אלנבי...). הואהיה אלוף א"י י אהבה לכבורה, אחרי שזכתה ב־1981 במרכאות.

ה'חגיגה' הזו יש לקיים באפריל 89' --כלומר לקראת סיום העונה הכאה עלי־ נו לטובה. שכן, באפריל 1939, ערכה קבוצת הכרורסל של מועדון הפאר וחל־אכיבי, או רק כן שכע, את מה לנכול" – וזה בהחלט סיפור.

חו כמזכרת וכמרריך שימושי (הרבה קים החשובים ביותר, קולעי הנקודות, קופר, סטיב בילסקי, ג'ואל קרמר, גרג פרטים בסיסיים על השחקנים) – אבל קורנליוס, קורקי נלסון). זהו כעצם סיפורה המופלא של הקכו־ צה, האירועים ובעיקר האנשים שעשו

לו) ואירגן טידרת משחקים בקהיר לכ־

רקיישראלי. כאותה תוצאה נסתיים גם המשחק האחרון במסע הבכורה הוה, הדבנה שלה לעונה הקרוכה, בגרמניה על מכבי קהיר, בהרכבה הופיעו אז וספרר, היא תציין בכך, למעשה, 50 האחים היהודים לכית הררי, שהיו בסוף שנות ה־30 וער אמצע שנות ה׳ אם לרייק בקטנות הרי שאת 40 אגדות בכדורסל הבין־לאומי וכוכ־ כיה של נכחרת מצרים ואלופת אירופה '47...). מי היה כוכב המסע? – פררמן. מה עור מצאנו בספר המהורר?

עד כה הופיעו בהרכב מכבי שמכונה "הגיחה הראשונה אל מעבר ת"א (המודרנית) 30 זרים או ילידי ארה"ב (קוין מגי, קן בארלו, לי ג'ונסוז. מצאנו עליו פרטים בספר חדש פרנק בריקובסקי, ג'ים בואטרייט, לו ימבני תל-אביב כדורסל, סיפורה של סילבר, אולסי פרי, ארל ויליאמס, כיל קבוצח" (כתב וערך: דני דבורין; יעוץ פלס, טל ברודי, בוב גריפין, אריק מנ־ מקצועי: אלכם גלעדי, 152 עמודים, קין, סטיב צ'ובין, פול מקראקן, לארי כ־200 תצלומים, הוצאת "אורבך"), הורביץ, בוב פרהרסט, דיויד קונדלה, שראה אור השבוע. יוצריו מגרירים אור רון דאנלופ, לורנס מקריי, מארוין סטיוונס, ג'ק צימרמן, בוב מקמהון, בוב נחונים סטטיטסטיים, תוצאות המשח- פליישר, רוני גרין, האווי לאסוף, לארי

רק שחקני מככי ת"א ייצגו את ★ ישראל בנבחרת אירופה ותני כהן מי־ אותם – ושבעטיים היתה מכבי למיד נק, הראשון כ־17 במאי 64' במדריר, מוס ישראלי. זוהי כהחלט הפלגה במר נגר ריאל. 91-87 לאירופה. תני קלע 13 נקורות לצידו של קוראץ' הגדול. אחרי תני הופיעו טל כרודי, מיקי כר־ קוביץ', דורון ג'מצ'י ולו סילבר).

משה גולוביי, משחקניה הכול־ טים של מכבי בתחילת שנות ה־60, נפצע כידו וברגלו כמלחמת ששת הי־ מים ומשום כך פרש מהכדורסל. הוא עשה הסטוריה מסוג אחר: ברצמבר 57' הוביל את קבוצת הבת, מכבי דרום, לנצחון סנסציוני על כוכבי מככי ת"א ראז 53–51, אחר כך "עלה כתה". גר לוכיי גם היה צלם חקכוצה.

בעתון לא האמינו

בינואר, שרר מזג אויר חורפי והקשר

עומדים, מימין: משה ברוך, אריה בן־עטר, אל פליישר. כורעים: שאול כספי

במשקל זכוב ואח"כ עבר ל"קבוצת בגביע אירוסה: "רבותי הנכברים, פלוגה 12" כמכבי ת"א והחל לשחק שחקני מכבי כדוריסל/ אבקש פסק כדורסל. בקבוצה פרץ סיכסוך חברתי זמן לטוכת הספסל/. ברצוני לאמר קשה שיצר חוסר אמון כין השחקנים. דכרים אחרים/ כשם הקהל הנקרא רוזין היה כבר המאמן, אבלאת החמי- אוהרים,/ כשם אשתי המתלהבת וצוע-קת/ ואני מתחנן: רחל, שני כשקטו/ ב־1978 קבעה מכבי ת"א שיא ובכן כתגיגיות עלי להוריע/ שאם וכי־ ★ קליעה יחיר במינו כליגה כשפרצה את תם באליפות וכגביע/ זה רק הודות מחסום 3000 הנקורות בעונה. היא קיי־ לעצותינו ששמעתם/ כאשר אתם

מה או 32 משחקים, כולל בית־גמר של כמגרש כך סתם הסתובבתם.../ צעקבר: שש קבוצות (כמו פליי אוף) וקלעה שימרו על הבלונדיני הגבוהו/ ומיקי, אולי תתחיל לקלועז/ מי את ספרד, מה שמו האמיתי, בכל התעור ומה ברית־המועצות/ מול אלפיים יהוד דות הרשמיות, של הכדורסלן המזוהה דים נותני עצותו/ לכן, הערב, כאשר ב־1963 הופיעה מכבי בלוכ- בלי ספק יותר מכל עם "הצהובים", אנו הוגנים/ מלקקים אצבעות ושותים

בעת מסע מכבי לפראג. חודי אחד בת"א הגיעה הידיעה שמכבי ניצ" רטאים שלנו. כ־25 באוקטוכר 87' ערך שים מעטים כלכד לפני הפלישה חה, אבל שם סירכו להאמין לכך ולא את הופעת הסרידה שלו מהנכחרת, הסובייטית, קיבלו שחקניה ומנהליה

לרר, היתה תרומת מכבי להאדרת שם ישראל גדולה יותר, כשנותיה הראשר משה דיין ז"ל, "יריר מחלקת נות, או כיומז – הוא סבור שבתקופת

החמישיה הראשונה של מככי ת"א כסוף שנות ה־30 ובתתילת שנות ה־40.

שיה במגרש הרכיכ כספי...

בסיום 3249 נקודות.

ליאנה, יוגוסלאוויה, במסגרת גביע אי־ הלא הוא מיקי ברקוביץ'ז – התשובה ומוזגים/ אבקשכם רבותי להרים כו־ רופה. בת"א הפסירה 46-60. בגומלין למי שלא ידע ער כה: משה. מכל הכי סות לכבור התל-אביבים נותני הער חינות זהו גדול הכדורסלנים של ישר- צותי. הטלפוני עם הארץ היה משובש. לעתון אל ככל הזמנים ואולי גם גרול הספר

יצחק כספי, יו"ר מכבי ישראל, שיר האהבה של דיין

משחקים "מפוצצים"

בשבת שעכרה נערכו רק 13 מסיכות שונות, (לא מרוכר במזג־אוו־ הוא שמונה – פחות מזה מכטלים את

בשבת שעכרה נערכו רק 13 יר, כי אז תוצאת משחק שלא קויים מחזור הטוטו.
משחקים מבין אלו שהופיעו בטופס יר, כי אז תוצאת משחק שלא קויים בשבוע שעבר הובטח פרס של 600 הטוטו – ה־14 (טוטנהאם – קובנטרי) שמנחש את תוצאות כל המשחקים שהי אם לא בתחייםו. בהתאם ל־חוק להסי תקיימו. בשבת שעברה, למשל, זכו שון מהמחזור הקודם. בגלל שמשחק ביו עובר בפרס הראשון מנחשי 13 משחקים. מיי לא התקיים. זוכי ה־13 מקבלים רק את דר ההימורים בספורט", על־פיו עובר בפרס הראשון מנחשי 13 משחקים שמזכה בפרס ראשון הלקם בהכנסה, ללא ההעברה – שמדה בטוטו, אם לא מתקיימים 14 משחקים שמזכה בפרס ראשון.

שיטות מלאות

לעשירים	הגיוני	הפתעות	סולידי						
2 × 1	2 × 1	2 × 1	2 × 1						
X 1	XX 1	X 1	X 1						
XXX 2	X X Z	X 2	Y 2						
XX 3	X 3	$X \mid X \mid 3$	X 3						
XXX 4	XX 4	X 4	X 4						
X 5	X 5	X X 5	X 5						
XX 6	X X 6	x 1/2 6	X X 6						
X 7	X 7	X 7	X 7						
X 8	X 8	X 8	X 8						
X 9	XX 9	Y Y 9	XX 9						
XXXX 10	X X 10	X X 10	X 10						
X 11	X X 11	X 11	X X 11						
X X 12	X 12	X X 12	X 12						
X 13	X X 13	X 13	X 13						
X X 14	X 14	X 14	X 14						
שלשות 3	שלשות	שלשות	שלשות						
כפולים צ_	כפולים 8	כפולים 6	בפולים ץ_						
טורים ענצ	טורים 256	טורים צם	טורים 16						

3		ים	771	לעש		1	יוני	דהג		17	נעו	רופר	סולידי							
	2	×			2	×	1		2	×	1		2	×	1					
	L,		X	1		X	X	1	X			1			X	1				
	X	X	X	2	X		X	2			X	2			Y	2				
	X	X	Ц	3	ــا اـ		X	3	X		X	3		X		3				
	X	X	X	4	X	X		4		L	X	4	X			4				
		X		5	11		X	5	7		X	5		X		5				
	_	X	X	6	스	X		6	X.	1		6	X		X	6				
			X	7] <u>X</u>			7		X	Ш	7			X	7				
		L	X	8	1		X	8_	L	X		8			X	8				
	_	_	X	9	۱_,	X	X	9	L	X	Z	9	IL	X	Y	9				
	X	X	X	10	1 X	X		10		X	X	10	X			10				
	X	L,		11	1	X	X	11	L	X	Ш	11		X	X	11				
		X	X	12	┧┝		X	12_	X		X	12	╽┕		X	12				
		پا	X	13		X	X	13		X		13			X	13				
		X	LX.	14	4	X		14	╽┕	L	X	14		7	X	14				
	_	3		שלשו	11_	1	'n	שלשו	\\ ₋	1	ת	שלשו	שלשות							
j	_	4	_	כפוליו	11_	8		כפוליו		6	_	כמוליו	כפולים ץ							
	-	17	<u>ጉ</u>	טורים][3	5	0	טורים		وي	<u>_</u>	טורים		טורים טו						

היא טוכה בהרכה. ניצחו כשנה שעכוה 5. מידלסבורו - נוריץי. נוריץ הפתיעה כשבת שעברה, כשניצחה אז נוטינגהאם. המארחים שעלו השנה לליגה הראשונה, לא יאכובו את אוה דיהם במשחק הביתי הראשון. נשנה שעברה היו להם רק 3 הפסרי כית.

6. מילוול - דרבי. גם כאן מאר תת קבוצה שעלתה השנה לליגה היא שונה. האורחים ניצלו מירידה אשחקר ויהיה להם קשה גם השנה. 1, x מד

4. לומון – וימבלדון. האורחים אמנם מחזיקי הגביע, אכל כנראה פר היה להם קשה השנה. לוטון, קנוצה

טובה יותר ובמגרשה (רשא סינתטין

7. ניוקאמל – טוטנהאם. למוח 1. ארסבל – אסטון־זילה. ארס־ הרביעיה שספגו בשכת שעכרה, סיכויי המאחרים עדיפים. טוטנהאם נראחה המשחק לא התקיים. 1 x מספיק.

8. נוטיננהאם - שסילד. מנחי נתנו, המארחים הם מועמרים רציניים לזכות באליפות, השנה, למרות ההפסר במחזור הפתיחה. בשנה שעברה הם

9. ק.ם.ר - מאותהמסטון. משוק קשה לניחוש, שיהיה כנראה גם מעני ין. האורחים ניצחו כשנה שעברה על מיים (1-0 ו־3-0) והפסירו בשנה שעכרה. המארחים סיימו במחזור הרא

10. ווסמחאם - צירלפון. שתי הקבוצות נשארו כליגה הראשונה נג' לל יחם שערים. צ'רלטון ניצחה כשנה שעכרה 3-0 אבל ווסטהאם משינה את עיקר נקורותיה במגרשה. נצחון לווס

11. ברמינגחאם - לסמר. ענונו לליגה השניה. המארחים הסטירו נש כת שעברה כחוץ. האורחים סייש נתר קו בבית. פחות ממשולש לא מספים 12. כריםטל-מאלאם - וואשמורד. בשנה שעברה נלחמו המאחרים על זכותתם לעלייה. כשבת האחרונה ה לא שיחקו. האורחים שירדו השנה מ הליגה הראשונה, ניצחו בשבת וינסו

לחזור. משולש. 13. אים פרויץי - פנדרלנד. שוני הקבוצות סיימו ב-1-1 כשכת שעבוה שתיהן נמנו כעבר על קבוצות הליגה הראשונה. סנררלנר זכתה בעבר בנ" ביע. מאחר שתיקו שני במשחק השני

לא סכיר, ננסה 1, 2. 14. פורפוסכנותי – לידם. המארווים זכו בשבת בנצחון חוץ 2-1. האורחים סיימו בתיקו במגרשם. כנראה שיהיה כליגה השניה, באנגליה מאכק חריף

למחזור 1.0% IBIB

בעונת 89'

נל כבשה חמישיה כשבת שעברה וזכי תה בטורניר נכבר לפני חודש. האורי רע מאד במשחקי ההרצה והרגיזה אה חים, בעבר אלופי אנגליה חזרו השנה אוהדיה, שרצו לראותה בשבח, אך לליגה הראשונה. משולש.

2. קובנטרי - אברטון. המאר־ חים, שוכו כגביע האנגלי לפני שנתי־ ים, לא שיחקו בשבת שעברה אכל אשתקר היו מהקכוצות הטוכות כליגה. אכרטון "הודיעה" בשכת (4-0 מול ניו- ניצחו פעמיים וינצחו גם השכת. קאסל) שהיא אחת המועמדות לאליי פות. משולש.

8. ליברפול - מנצישור יוניישד. איזה משחקו רק השמות של הקבוצות נהדרים... האלופה מארות את סגניתה כבר במחזור 2, במשחק שמתאים לו שון בתיקו מפתיע נגד היונייטד. ננסה להיות האחרון בעונה... פעמיים תיקו חיקו סולו. (1-1, 3-1) כשנה שעברה. משולש.

THANKAN TUU

																													_				
2	×	1	2	1	1	1	2	×	1	2	×	1	^2	×	1	2	1	: 1		2	×	1	2	×	1	2	×	1		2	×	1	
		X			(X		\square			X		1	4	Z	1					X		K		X				X	X	X	1
		X		7	रा	7	X				X		X				I	X		X					X		X			X	X	Y	2
		X)			X	-		X				Ι	X)	<u> </u>]		X			X			, .	X		X	X	X	3
		X		T	1	X			X		Γ.	X		I	X		T	X]			X		T	X	IE	L	X				X	4
		X	1	T	_	$\overline{\mathbf{x}}$			X			X		L	X		I	X				×		I	X			X				X	5
	X	X		ŀ	4	X		X	X		X	X		1	X)	(X			X	X		7	X			X	1		X	X	6
	X	X		X		X		X			X	X		X	X		1]		×	Z		X	X		X	Y			X	X	7
		X		T	1	V			X			X		L	X			X				X			X			X				X	8
	X			X	I			X			X			X			X](X			X	_		X				Y		9
		X		T	7	7			X.			X		Γ	X		Ι	X] [Y	L	L	X			X				X	10
X	Y	X	2	()	4	7	X	X		X	X		X	X	X	×	4	X		X	X	X	X	×	Y	X	X	X		X	X	X	11
		X		T	T	X			X		X			X		L	1)	X			X	-		K				X	×	Z	12
X		X	1		_		X		X	X		X	X		X	X		X		X		X	X	L	X	X		X		X		X	13
X		X		ग	1	×	X		X	X		X	(>		×	X		X	IJ	X		X	X		X	X	_	X		X		X	14
	9			8	3			7			6						4	Ļ			3			7			1			2 2 1	שיק	ב וריב ב בי	א המצלים לא טוריו המא

מעדיב

Programme Committee in

גידול צמחי בית והטיפול בהם

מאת: דוד לונגמן

ספר שכולל בתוכו פרטים מלאים על דוך הטימול בצמחי בית, ההיסטוריה של הצמח ותיאורו. בלווית איורי הדרכה וצילומים מרחיבים.

לחשיג בחנויות הספרים ובספריות מעריב: מ"א, דרך מ"ת 72א', טל" 332211 - 0.03 חיפה, בן־יחודה 29, טל" 523689 -0.0 • בארישבע, קק"ל 90, טל" 74850 –057

ספרים מבית טוב" ספרית מעריב

ן בייב רות – גדול שחקני הבייסבול – מת לפני 40 שנה, אך הסיפורים עליו עדיין מהממים באיש שהצליל את המשחק, הפך את השחקנים מעבדים למיליוגרים בחטוב מכולם – בכל

עריין אנשים מרברים עליו כאילו הוא עריין חי. רוכם לא ראו אותו מעולם, אכל הוא חי בדמיונם בבהירות, דרך האגדות, הוכרונות והסטטיסטיקה. לפני 19 שנה בחר פאגל של כתבי ספורט את רות לספורטאי הגדול כיותר בהיסטוריה האמְריקנית: כשנה שעכרה ציין אותו רוב מכריע של אוהדים כדמות הספורטיבית שאותה היו רוצים יותר מכל לראות בסעולה. ארה"ב היא מדינת הספורט מספר ו בעולם; בייסבול הוא הספורט מספר 1 בארה"ב ובייב

רות הוא שחקן הבייסכול הגדול בהיסטוריה. תחשבו על קרישריונים לגרולה: ספורטאי גדול הוא זה שמשבה את פני הענף שלו: מושך יותר קהל מאי פעם למגרשים: האישיות שלו נעשית אגדית לא פחות ממעלליו על המגרש. אין אדם שעמד בקריטריוגים האלה בהצטיינות רבה יותר מג'ורג' הרמן רות, המכונה כייב. "כל שחקן בייסכול צריך

בייב רות. האיש שהציל את משתק הבייסכול

THE PUTTINATION

פיט דוו, מגדולי השחקנים בומננו. "הוא הציל את היה שום דבר קשה. הקהל החל לנהור למגרשים כדי

הטוב מכולם

בייב רות היה פנומן. הראייה שלו היתה כה טונה עד שויהה מספרי מכוניות ממרחק של עשרות מטרים. (רות סירב לקרוא עיתונים, בטענה שהקריאה עלולה לפגום בראייתו). במונחי בייסבול עשה את הכלתי אפשרי: היה לא רק החובט הגדול ככל הזמנים, אלא גם הפיצ'ר השמאלי הטוב בזמנו. למי שלא יודע במה המרובר: הפיצ'ר הוא הזורק, המנסה "לשרוף" את החוכט. הוא המרכז והיסוד של ההגנה. התכונות הנופניות הנדרשות ממנו לא זהות לאלו של הובט מצטיין. לרוב פיצ'רים הם חוכטים בינוגיים ומטה ובמקרה הטוכ, לא מזיקים לקכוצה שלהם בהתקפה. הישגו של רות הוא כאילו היה דייגו מראדונה נעשה כן לילה לשוער הטוב ביותר בעולם ומכלה מחצית אחת כהצלות והשנייה בהכקעה. אין דבר כזה, פיצ'ר גרול וחוכט גרול בגוף אחר. זה סורה הס בספרים ובסרטים, כמו ב״הטוב מכולם" עם רוכרט רדפורד (שכין השאר גכר כסרט בניו אינגלנד מאז ועד היום. ה"רד סוקס" לא שכו דבר כזה כמו נייב רות.

רות נולד ב-1895 ובילה ילדותו בבית יתומים. כן 7 כבר היה מומחה בשתיית בירה, לעיסת טבק ושיתת גברים. גדל להיות ענק, זולל וסוכא ורורף נשים. אורח חיים ספורטיבי לא היה בדיוק כוס התה אנשים למגרשים כדי לראות איש אחר. של הבמכינו – אחר מכינוייו הרבים. גם כוסות תה ב־1927 חכט רות 60 הום ראנס", הישג שנשבר לפי גירסה אחרת הקניט אותו הקהל המקומי ורות לא אחר במינוחד. במקום חימום העריף עשר רק כעבור 34 שנה בידי רוג'ר מאריס, ששיחק הצביע בתגובה אל נקודה כלשהי ביציע, כאומה בקנימיות ושלוש בירות: במקום הרמות הידים מינות מינות הידים ביציע בשנים ושלוש בירות: במקום הרמות הידים מינות הידים ביציע בשנים ווחל נקניקיות ושלוש בירות: במקום הרפייה העדיף זונות בעונת השיא שלו ב־10 משחקים יותר מששיחק "לשם אני חובט הום ראן". כך או כך, בזריקה הבאה ניו־יורקיות, רצוי כמה מהן יחר.

בן 19 הגיע לליגות הבייסבול הבכירות, כסיצ'ר ביבוסטון רד סוקט". עד מהרה היה לסופרסטאר והוליך את היסוקסי לאליפויות 1916 ו־1918. הימים היו ימי "הכדור המת": כדורי הבייסבול יוצרו כך שקשה היה לחבוט אותם אל מחוץ למגרש

רחובות בוסטון. ה"הום ראן"– חבטה המוציאה את שמאלי, העיף את הכדור לרוב לימין. הכדור מהמגרש ומביאה את כל מי שבבסיסים. הביתה (וכל אתר מן המניעים שווה נקורה לקבוצתו) היה לפתע ללהיט הגדול של הספורט הלאומי. עד מהודקת יותר, להקל על תעופתם וסייע להטיסם החוצה. זה היה השינוי הראשון לו גרם בייב רות על כל היכט של המשחק שלהם? בספורש האמריקני העתיק.

שערוריית המאה

ב-1919 נחתה על הכייסכול שערורית המאה: ה"וורלד סירים", סדרת האליפות, למהמרי המאפיה. הסקנדל, שפגע כציפור נפשו של כל אמריקני. איים לחסל את הכייסכול המקצועני. למזלו של המשחק, היה לו אליל שהחזיר את ההמונים למגרשים: הבמבינו. ב־1920 נמכר רות ל"גיו יורק ינקים" על ידי הארי פרייזי, בעל ה'רד סוקס' השנוא ביותר הספורט הגרולה בספורט האמריקני. מיליונים הטגודל, זולל הנקניקיות והנשים, הופך עוד כדור

בזה לא די. בייב רות היה האיש שחפך את הספורטאים של אמריקה מעכרים ששיחקו נשניל פרוטות, לאלילים שעולים למגרש בשביל כסי. הרבה כסף. "כל ילר של שחקן בייסבול צריך לומי כל לילה תפילת תורה לאלוהים ולכייב רות שבגללו עלתה המשכורת של אבא ב־40 אתוז', אמר עליו פעם אחר השחקנים. בשנות השלושים היתה משכורתו של רות, 80 אלף דולר לעונה, לאגרה. כשנשאל איך מצריק את העוכדה שמשכורתו גנוהה

אין קץ לסיפורים עליו. אחד מהם, הירוע מכולם גרסאות): בוורלד סירים כ־1932 עלה הכמכינו ללווין סביב כדור הארץ. מעולם לא כאו יותר לחבוט בשיקגו. ילד ביציע ממנו שיתכוט הום וא והבייב הבטיח לו שיצביע למקום אליו יחכוש אותו.

כך טוענת האגדה. מי שראה בפעם משחק בייסבול יורע כמה מעשה שכזה בלתי אפשרי, כמעט חלום. כשאנחנו

לרדת על ברכיו ולהודות לכייב רות," אמר פעם ותוצאות המשחקים היו נמוכות למדי. עכור רות לא "ינקי סטאדיום" ברובע ברונקס, הידוע מאו כ"הנית שכנה רות". הצר הימני של המגרש האגרי קצר ככל לראות את נער הפלא שמעיף את הכרור אל תוך שמרשים החוקים, וזאת משום שהכמכינו, חונס 40 שנה אחרי שמת, מחפשים עדיין הינקים פרי

עונה חובטים שמאליים רבי עוצמה, שינצלו את המגרש הקצר ויעיפו את הכרור החוצה כפי שניינ מהרה החלו מייצרים כדורים שנתפרו תפירה עשה. כנו סביבו בית: שינו עכורו את הכרור; כמה שחקנים בספורט כלשהו אתם מכירים שהשפיעו נן

מעבדים לאלילים

משל נשיא ארה"ב, השיב תשובה מוכנה, כרגיל! על חובט משורטם, שרמותו מבוססת על רות). אין עוד לזכות באליפות; ה"ינקיס" היו לאימפרית "היתה לי עונה טובה יותר משהיתה לו." ביבשת שכחן את השערוריה ובאו לראות את הילד נוככל האגדות, לא בהכרח נכוז ויש לו עשרות

הבמבינו כ־1927 והשיג עור "הום ראן" אחר בורד. קפץ הבמבינו על הכדור ושיגר אותו בריוק לנפורה לא אלאה אמכם בכל הסטטיסטיקות חסרות התקרים של בייב – רק אחת: הוא הוליך את ה"ינקים" ל-7

רק טבעי שהאיש שחציל את המשחק ושינה את מדברים בבייב רות – הבלתי אפשרי לא קיים הכדור, יוכה לבית משלו. ה"ינקים" מיהרו לבנות את

שלום שלום

וֹדְמָּח שֶׁרַק אָתְמל הָתְתִיל הַתֹּפֶש הנרול נחנה הוא נגמר. רגשות מערבים מתרוצצים כלב בבים – רצון לחקשיו נְּחְפָש וְנֶעְגּוּעִים לַלְּמוּדִים, לְחְבְּרָ'ת וֹטְּסְלוּ לִמּוֹרוֹת וְלִמּוֹרִים.

הַהַּמָש תַּם – נָצָא לֹדֶנֶדְּי...

"מה נשמעז" "יוּוּן אֵיוֹן הִשְׁפּנַנְּפְּנִּוּ

אַיזוֹ בְּנִישָה מְרַנָּשֶתוּ טְבִיחוֹת עַל סקתף, לחיצות יְדִים וְחִיוּכִים. "נְּמֶּרְתְּ אָת מחוֹבֶנֶת לַחֹפֶשׁי – מוֹ לְכּעְתִּיק... רַק קצָת, בּפוֹף..."

וַהַצְּבִיעָה. הַכְּתֹבוֹת עַל השׁלְחָנוֹת וְמְחַקוּ וְצְרִיךְ לְכְתֹּב מִחָדְשׁ שֶׁ...נְיָא אוהב את לילוייי

אָת הַכְּתָּח הַקַּדְשָׁה, הַנְּבוֹהָה יוֹתָר

וּבְבֶל בֵּית סַפָּר, בְּבְפָּח חַדְנִי בְּתּוֹת

הַהְתְרָנְשוּת נְּדוֹלָת בְּמֻיחָד: שָם כּוֹתְבוֹת

נְאַחֶל לְמוּדִים נְעִימִים וּמָצְלָתִים לְכָּל

המורות על הלוח: שלום כתה א'. דור

חָרָש שֶל יִלְדִים בְּנֵי שֵש וַשֶּבע בְּדַל

בְּשְׁוָה וְעָבֶר מִחָּגּן לְבֵית־הַסֶּפָּר.

משוח שעקוה.

עמוס בר

WALLO CULK

ויליון 135

עריכה: כת רורה כר

יים באלול חשם'ח

וְצְלְצוּל סִמְּנָרַשׁ אֶת סּיִּלְדִים מְּוֹ שוֹב נְשְׁמֶע צִלְצוּל פַּעְמוֹן בֵּית־הַשְּּפָר. הָחָצֵר אֶל הַכְּתוֹת. רִים הַכְּּתָה הַשְּּבְּר המוֹנֵי יָלְדִים שְּוּוּמִים וּמְלַאֵי חָנִיוֹת שֶׁל מְעֹרֶב בְּרִים שֶׁל צֶבֶע וְסִיד. חַשְּׁרְת לא בְּלוּיִים וְבֵּיף נְסְנְשִׁים בְּשִׁמְקָה וּבְצְחֵלָה: נְח בּחֹפֶש. הוא אָרְנּן אָת הַשְׁפּוּצִים

נם סמורה שוופת ונינוסה: "אני מְקּוּה שָּׁאָגַרְחָּם כֹּס בְּּסֶשְׁוֹ הַחָּבְּשְׁה סְאָרֶבָּה. הָבָה נְשְׁקִיעַ כֹּס גָה

אַדִין לא רְנִילִים לְכְתֹּב עֵל הַמְּדְבְּקוֹת

מעריב ילדים 21

הַעָרָגָה עוָרֶת

בְיום בְהיר אחָד צלְצל הַטלפון. קול מְהַסָּס שָאַל: ״אפִישָר לדָבר עם יַרְדֹנְהז" בִנמוס יָנְוִיתי: "זוּ טְעות". כָרבַע שָעָה נְזאַתְר יותר נִשְאַלְּחִי שוב בְּטַלְפון אם אָנִי יִרְדנְה. בְמַצָּב דוֹחַ נְדִיב וְסוּבְלְנֵי הַסְבָּרְתִי לַנַעְרָה הַחֻרְדָה בָצִּד הַשני של הַקַּר, כי אינָני יַרְדנָה, ומִסְּבָּר הַטֵּלפוֹן הַוֹה שָּיְוֹּ לִי. "תוֹדָה". רְעַד הַקול בַּצָּד הַשְׁנִי. הָנַתְּתִי את

יומִים אַמַר־כָּךְ צָלְצֶל הַטֵּלֶפוֹן וּבְעבִר השני של הקו נשמעו צחקוקים עָמומִים וְקוֹל רועד שְאַל: "אַנְּשְׁר לְדַבֶּר עַם יַרְדָּנְהו״ ״וּוּ טְעוּת״, אָמִרְתִּי בְתָּקִיפוּת (טְרֵקְתִי אָת הַשְׁפוֹמָּרָת. הַתְשׁוּבָה לא אחָרָה לְבוֹא: מִיָּד צְּלְצֵּל הטלפון שוב וקול צעיר פוה אלי בִּתְתִּנְה: "יַרְדִּינְה, לְמְה אַתִּ לֹא רוֹצְה לְעַנות לִיזוּ אָנִי מַעָריצָה שְׁלָדְּ, אַנִי אוֹסֶמָת אָת כָּל הַשִּׁירִים שֶׁלְוּ: פּוֹסְעָרִים שְׁלָּוְ תְּלוּיִים לִי מִעַל הַמְּשָׁה".

אָזְרָתִּי.אָת כָּל הַסָּבְלָנות הָאָפְשְׁרִית וּבְקוֹל אִמְּחִי רַף וּמִבִין הַסְבּּרְתִּי: "אֵינָנִי יַרְדּוָה אֲרָזִי. הִקְבָּרְתִּי לְוּ כְבָר בַּטֶּלֶפוֹנִים הַקּוֹרְמִים. נָא בְּדְקִי אָת הַשֵּׁם וְהַכְּתֹבֵת בְּסָמֵר הַטֶּלֶמּוֹנִים. הַבְּתֹבֶת הַיא כְּךְּ (כְּרָּ: ואָו לְאַחַר הַבְּדיקָה תִשְׁתַּכְנְעִי כִּי טָעות נְיַדְףָ. אֵין שׁוּם סִבָּה שֶׁבְעוֹלֶם לא לאַנוֹת לָף. אָבְל מִבּיוָן שְׁאִינְגִּי יַרְדַּנָה אָרוי, אָנִי מְכָקּשְׁת לֹא לְסִטְריִדני

הַחֹק וְהַתָּבְרָה.

עצות למטיל באָרֶץ וּבְעוֹלְם, –

רְשִׁימָת מוֹצָדוֹנִי הַמְּצְרִיצִים בְּחֹר״ל.

ואָמָנים מְפַּרְסְמִים בְּיִשְׁרָאֵל.

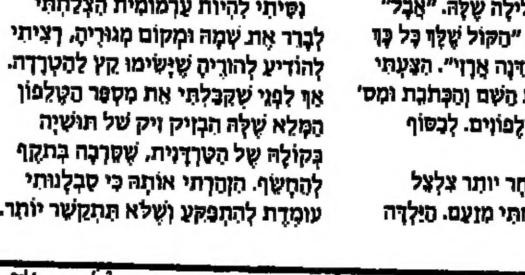
וּכְתֹבוֹת וְטֶלֶפוֹנִים שֶל זְמְרִים, שֹׁחָקְנִים

רדנה ארזי, הנערצוו ַםשְאַפְתָּנִית בֶּצֶּד הַשֶּנִי הודיעָה לִי כִּי בְּדָקָה אָת מִס׳ הַכּּוֹלֶפוֹן וְאָבֵן זֶה כָּתוּבּ בְּקַפֶּר הַשָּׁלְפוֹנִים. אַדְּ מְה עם הּשְּבְרָה הַנּוֹקֶמָת הָאַסְרוֹנָה שָׁבְּיָדָהּנוּ נְּפֶּיתִי לָהְיוֹת עַרְמוּמִית הַצְּלַתְתִּי

לְהָּחֶשֵּׁף. הַזְּהַרְתִי אוֹתָהּ כִּי סַבְּלְנוּתִי עומֶדֶת לְהִתְּפָּקּעַ וְשֶׁלֹא תִּתְקַשְׁר יוֹתִר.

הַלוּלַת שְבּוֹרִים

– יַוּן מְבַּלְבֶּל לֹא רַק אֲנְשִים, אָלָא נִּם

זה נשמע הגיוני. השבתי. היַלְדָה בְּעָבֶר הַשַּׁנִי הָקְשִׁיבָה בְּתְשׁוּמֶת לַב וְכָּוְרָאָח הַתְּמוֹנְנֶח מִעֹנָג, שֶׁבֶּן הָיְתָה מְשַׁכְנֵעַת, לַמְרוֹת הַהְסְבֵּרִים, כִּי היא מְשׂוֹחַתַת עִם הָאֵלילָה שָׁלָהּ. "אֲבָּל" הַתְעַקִשָּׁה הַיַּלְדָּה. ״הַקּוֹל שֶׁלָּוְ כָּל כָּוְי זיוֹמָה לָקוֹל שֶׁל יַרְדִּנְה אֲרָזִי״. הַצְּעְתִּי

עֶשֶר זַיקות מְאָחָר יותָר צִּלְצֶל

לָהְּ שׁוּב לִבְדֹּק אֶת הַשָּׁם וְהַכְּתֹבֶת וּמְס׳ הַטֶּלְפוֹן בְּקֵבֶּר הַטָּלְפוֹנִים. לְבָּפּוֹף הַּשֶּׁלֶפוֹן. כְּבָר רְתַחְתִּי מִוַעָם. הַיַּלְדְּה

לא תַּאָמִינו – זֵה עָזַר. מָאָז (עַד הַיוֹם לא הַטְרַדְתִּי יוֹתָר. אֲנִי אֲפָלוּ לא שׁעָנִת טינה לַיַרְדּנָה אָרָזי וְאַתַּלְתִּי לָהּ כָּל טוג בְּהָתָמוֹדְדוּתָהּ בָּאַירוֹוִיוִיוֹן הָאַחֻׁרוּוְּ

זעם עמוק עָרָחְתִי: "אָם לֹא הַּנְּסִיקוּ

לְהַטְרִידֵנִי אָמְסֹר לִמְשְׁטְרָה שִׁיַעַלוּ עַל

הַקּו וִיאַתְּרוּ אָתְכֶּן, וְזה יִתְּיֵה לָבֶּן מְאֹר

לא נְעִים". הוֹסַבְּתִּי עוֹד כַּמָּה הָעָרוֹת

שַל שָׁתֵּי הַמַּעָרִיצות וְטְרַקְתִּי אֶת

מַתָמיאוֹת" עַל הָאִינְטֶלִיגָוְצִיה וְהַּוְמֵּוֹסְ יַ מֶתְמִיאוֹת"

קוראים

הַשָּׁוָה יוצָא שוּב ״יוֹמְנֹעֵר שֶל אִיטוֹ אָבִירָם״, וְהָפַּעם הוּא נְּדוֹל יוֹתָר, עָבֶה יוֹתֵר ... וְרַק לֹא יָקְר יוֹתַר. יוֹמְנֹעֵר שֶל אִיטוֹ אֲבִירָם – יוֹמַן

קלמיד מעוֹלָם אתר. בּמְקוֹם וְשִימוֹת שֶל נְסָתָאוֹת, בָּסְגוֹת חָרִים, אָרְכַּי

ת פִּילִים בַּשְמוּרַת־טָבָע 🛂

לְלָלָה פָּרוֹת כָּאֵלָה, וְהַתּוֹצְאָהֹ-

תוף זמן קצר הפכו הפילים לאימת יצרו בלצולי השעונים הקפיצו אותי הָאָזור. הָם הִשְּׁתַּבְּרוּג רְקִעוּ בְּרְגְּלֵיהָם הַכֶּבִירוֹת, הִשְּׁתּוֹלְלוּ בְּמִין "רְקּוֹד" פרוע, תִּצְרְצוּ בְּתִּרְקִיהָם וְהִבְהִילוּ חֵיּוֹת קטמת על פְּנֵי הַשְּׁטָח...

חַמוּ לְמוּדִי בַּקֶּמִינְר. בְּנַאֲנָה מַסְתַּבָּח נְּמָוְתִּי אֶת הָאִשׁוּר שֶׁל מִשְׂרָד הַחִנוּוּ הקובע כי מתר לי לתגון ילדים בביתר

יבע חובב טבע

כלם בורתים מפני החם אל הים.

קמוני ילדים שותים במים, צוללים,

וְלַחְמִים בְנֶלִים, מְתִּיזִים וְגֶהֵנִים.

הַעַליוות הוֹבְכוֹת לְזְעָקוֹת אֵימָה:

"המדוות רוֹדְפּוֹתוּ"

ָהָמִים הָקָּרִירִים מְצֶּוְנִים מְעַט אֶת הַגּוּף.

אַרְ מָתְאֹם הַכּל מִתְקַלְקַל, הַצְּעָקוֹת

"מָדוּוֹתוּ" "הַמֶּדוּזוֹת מִתְנַכְּלותוּ"

ָנְהָיָם מְתְרוּקָן מֶהָמוֹנֵי הַפְּתְרְחָצִים.

אָיוְן הַמָּדְחוֹת ׳עוֹקְצות׳ז״ ״אִיוּן

זְּנְוָה הַנוּף שֶל הַמֶּדוּוְהֹיִ״.

המזוות מַפְרִישוֹת אָת הַ'מִּיץ' הַצּוּרָב '

ניפו" "לְמָת הַמְדוווֹת שְקוּפות ו" "מָה

את השאלות האלה שאלה אילת

הַּמְדוּוות אֵינְן עוֹקְצות. לַמְּדוּווֹת

הָאִים מְיִחָדִים – תָאִים צוֹרְבִים, הָּגִאִים

אָלָה מְכִילִים אָרֶס. הַתָּאִים הַצּוֹרְבִים ׳

מְּנֶןרִים לְאֹרֶןי הַוְרוֹעוֹת ובָשׁוּלִיִם שֵל /

ֹהַסוֹכְףְ (הּבְּבָּה). הַּתֹּמֶר הַצּוֹרֵב מֻבְּרָש,

מותץ מַקשָת, אָל הַמִּיִם, כּאָשֶר

מָתְקָנָג טֶרָף: דְנִיג וָעיר. סְרְטָן פִּצְפּוֹן

אתם וקל לפָדווה לַהְנות מִשְּרְבָּה.

סַּחָאִים הַצּוֹרְבִים מְשַׁמְּשִׁים נַּם

להָוּנָה. בָּאָשֶר אוֹיֵב מְרִנְקְרֵב "יוֹרָה"

/ עָלָיו הַּפֶּדוּוָה אֶרֶט. אִם הַפֶּדוּוָה נִתְּקֻּלְת

אָלָא חַיּוֹת וְעִירוֹת מאֹד.

אוֹ בָּעַלֵי־חַיִּים קטְנְטַנִים. הָאֶרָס מְשַתַּק

המדחות הן טורפות, אַוּ לא יִלְדִים

נרצור מָבֶתייָם, וְרַבִּים הַצְּטְרְפוּ

לשָאַלותָיהָ. הַרֵי הַהְּשוּבות:

בהפה

נ החלל בו המזון מעוכל

1.זרועות הפה עם התאים הצורכים

ּבְיֶלֶד, הִיא פּוֹנֶעַת בּוֹ בָאִרְס הַצּורְכ.

לפְעָמִים הָאָרֶס צָף בָּמַיִם וְהַיִּלְדִים

תָשִים לְנֶּתֵע צְרִיבָה. פְּנִיעָה מֵאֵרָס

הַמֶּדוּזָה גּוֹרֶמָת צְרִיבָה וּבְמִקְרִים

ְקִיצוֹנִיים לִמְעֵין כְּנִיָה. הַכְּאָב חולֵף

מְבְנֵה הַמְּדוּוְה: סוֹכִוּ (בּבָּה).

שֶׁמְמֶּרְכָּזוֹ מִשְתַּלְשְׁלוֹת זְרוּעוֹת. יַש

מֶדוּוְה שֶׁהַוְרוֹעוֹת הַתְּחַבְּרוּ אֶצְלָה

אָת שוּלֵי הַפּוֹכֶךְ וּלְהַתְּקַדֵּם – אוְ

על יְדֵי תַּנְּלִּים אֵל תַּחוֹף.

לְוְרוֹעַ אַחַת. הַמָּדוּוָה מְסְגֵּלֵת לְהָנִיע

התנועה שֶׁלָהּ מָנְבָּלֶת. הַן מִתְּקַדְמוֹת

בְּעָקָר בְּוֹרְמִי הַמִּיִם וְאֵינְן יְכוֹלוֹת לִשְׁלֹט

בְּכווּן הַוְרִימָה, לְכֵן רַבּוֹת מָהַן מַשְּלְכוֹת

מְגָּה נְבִין שֶׁהַמֶּדְחוֹת לא מְקַנְלוֹת

לְרָדֹף אַחָרֵי יְלָדִים בַּמָיִם, נְּם לֹא

משפקם להן לרדף, כי הילדים לא

הפנר וללמד אותם טבע. חָחְלַטְתִּי כִּי בַּשְׁבוּעַ הָראשוֹן ללמודים אַצָא עם יַלְדִי כָּתְתִי לְטִיּוּל נַּנְרָעוֹת הַּחֲשׂוּפוֹת, שָׁם נְמְגֹּשׁ אָת נעלי־הַחָיִים הַקְּטַנִּים וְהַנְּדוֹלִים, אָת זְּלְּטִי הַמְּדְבָר וּבְעַאָר – אֶת הָתָצְבּ וּגּמְעַט יָתִיד הַפּוֹרֶתַ וּמְבַשַּׂר אָת הַסְּתָּוּ

יוֹם הַלְּמִּוּדִים הָרָאשׁוֹן חָלַף וּבְשׁוֹרַת ַסּטיּוּל שֶׁוּאָבָע לַמְּחֱרָת הַלְהִיבָה אָת מַלְמִידִי. הָם טְרְחוּ וְהָכִינוּ צֵידָה לְשִׁיוּל וֹשְׁכְבוּ נְרְנָשִׁים בְּמָשוֹתֵיהָם. שֶׁבְּבִית־ סילדים בקבוץ.

לכשתי בנדי, דענותי פני במים קרים, נס והקהילו חיות נקצום שנים וקצעד קל יצא המורה סקרי לשיול...

על עלי עץ הָאשׁל המְלוחים.

גם אָנִי הַתְרַנְּשְׁתֵּי כְּהֹנֶן. זֶה יִחְיֶה ַּנִּטִיוּל הָראשׁוֹן שֶׁלִּי עַם תַּלְמִידִיוּ למשע תַּקְבָּה אוֹתִי תַּרְדָה. וּמְח אִם לֹא אָתעורר לפנות בקרז העמדתי שני שעונים מעוררים. אַדְּ בָּמְעֵט ולא ישותי כל אותו לילה – מה יקנה אם השעונים לא יצלצלוז רק ורדקותי ו... מסטתי. זֶהוּ אֵין דֶּרֶף חָזְרָה – הַשִּיוּל מבֹקר הְיָה נְפְלָא וַמְלוֹמִי. נּלְנֵּל קראשון שֶׁלִי הָנִּיעַ. בָּמְהִירוּת מְסַתְּרֶרֶת

פָּרְחָת בְּמִשׁק כְּנְפַיִם מְתַּחַת לְרֹנְלִי... יווֹ עדר צְּבָאִים וְמְלֵט אֶל בֵּין הַשִּׁיתִים הָרְחוֹקִים... בֵּיצֵי הַשְׁמְמִית הַדְּבוּקות מחמה, השמש, הופיע וורת בכתם, במו משמש ענק איזו זריחהו לחקת חנלות

וֹמָה אֵרע בְּחָזְרי. לְכּחָתִי חַחְדְשָה – אִנִּי מִשְאיר לְכֶם לְנַחַש...

22 תעריב ילדים

האם חָלָמו וַלְדי כתָתי לפְּנש אי פַעַם תופָעוֹת טָבָע נְפְלָאוֹת כָאלָהז בְּתוֹןוּ הַבְּתָּעוֹת הַטִּבְע הַמְּהַמְּמוֹת הְאלֵה הַרְנָשְׁתִי בְּמָשְׁהוּ מּוּזְר... אַן עדיו לא יָדעָתּי מָהוּ. בְּרנָע זה נָליתי אותו – אָת שַׁרְבִּיט הָחָצָב הָפּוֹרַתַ. הַהְצָב הַכְּמְעַט יְתִיד כַּגָּגְכוּ עָצֶרְתּי נכָח הֹמָצֶב וּפָּתַתְּתי בּנְאוּם שָל מוֹרָה לְטָבַע:

מְשַּמְשִים כְמְזון לַמדווות.

לא ישאר ממוה דבר.

מְמְדּוּוֹת צוּרְבוֹת.

גוף הַמִדוּוְה עָשׁוּי תְאים נְדוּלים.

שָלד. רב נופָה עשׁוי מִים בְצורַת מִקְּפָא

(גֵּ׳לי), כָאָשֵר הַמְדוֹוָה מִנְחַת עַל הַחוֹף,

היא תַתְיַבֶּש תּוֹךְ יוֹמֵיִם־שְלשָׁח וְכִּמְעֵט

הַמְּדוּוְה שַׁיִּכת לְמִשְּפָּחָת הַנְבוּבְיִים.

קְרוֹבְיהָ הָם הָאַלְמָגים וְשוֹשֵנוֹת־הַנָּם.

נֶם לָהָם תְּאִי אָרֶס צוּרְבִים. מִבְּנָה גוּפְם

הוא כְּצִנּוֹר תְלול עִם מַתַת אִחְד, דְּרְכּוֹ

קוֹלְטִים הַנְּבוֹביִים מְזוֹן וְדְרָכּוֹ מִפְּרִישִים

וְרְמֵי הַיָּם מִתְנַבְּרִים בַּתְקוּפָה זוֹ וְיַש

עב

סְבּוּי שֶהַוְרְמִים שָהַבִּיאוּ אָת הַמֶּדּתּות

יקחָפוּ אוֹתָן וְחוֹפֵי הַיָּם יִהְיוּ נְקִיים

מְלְאִים ונְדושים מִים, אין לְמִדוּוְה

"מַלְמִידִי הַיִּקְרִיםוּ אָנוּ עוֹמְדִים לְּמְנִי הָתְצָב, מְכָשֵר הַפְתוּו רְאוּ בֵיצֶד הַשַּׁם מֶתְאִים לוֹ – בֶּיצֶד הִצְּלִיתַ הַתְּצָב הַעְדִין לְחֻצֹב בְּאָדְמָת הַנְּגב הַצְּתִיתָה הָיוּ אלָה מְלִים חָזְקוֹת. חָשַּׁכְתִי: כֵּיצֶד מְנֶיכִים יַלְדִי כְחָתִי עַל הַוְּאנםוּ הַאָם תַלְמִידִי וַרְגָשִים כָּמוֹנִי מִפְּדִיחַת הָפְנִיתִי פְנִי לְעֵבֶר הַיְּלְדִים נְ...לאו לא הְיָה שָׁם אָפָלוּ יָלָד אְחָד... פָשוּט, מִרֹב הֶתְרַנְּשותִי לִקְרָאת תַּטִיוּל הָראשוֹן עִם בְּתָּתִי שָּכֶתְתִּי לְהְעִיר אָת תַּלְמִידִי וְלֶקְחָת אוֹתָם לַטִיוּל הָראשוֹן שְּלְנוּ...

עמוס בָּר

COMPANY AND ASSESSMENT

דּוּקְטוֹר גָּבַע הָלָךְ לִבְאִר שֶׁבַע

מחוך הסכר "אמא אווזה" בהוצאח מודן

אַל הַקַלע הלָּבְן... אָנְלִי טָל הַשְׁזוּדִים

בָּיוֹם נָשׁוּם מְאֹד,

נְתַן קָפִיצָה,

נַפַל לְבִצְּה

ָןלא הָלַךְ שָׁם עוֹד.

מעריב ילדים 23